Swedenborg, Emanuel

Swedenborgs drömbok :

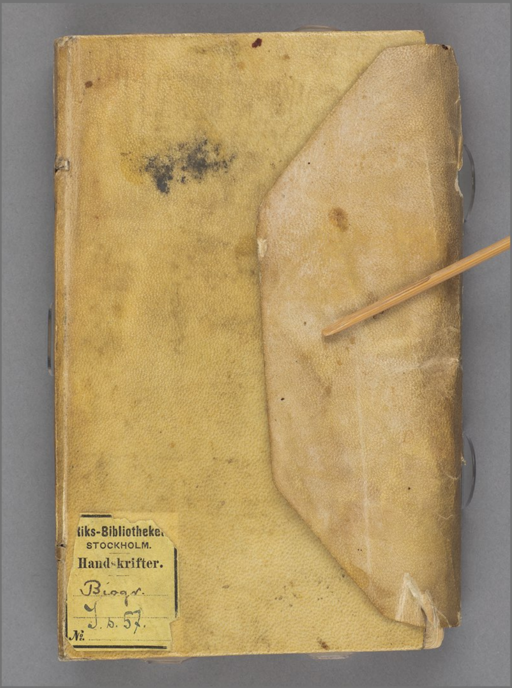

Is 57

Tillkomstår 1744

Digitaliserad år 2019

National Library of Sweden

Swedenborg, Emanuel

Swedenborgs drömbok :

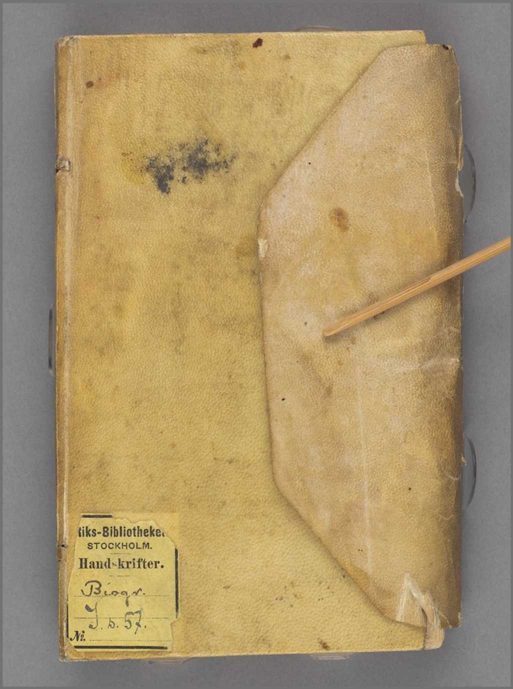

Is 57

Tillkomstår 1744
Digitaliserad år 2019

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Riks-Biblioteket
STOCKHOLM.
Handskrifter.
Biogr.
I. s. 57.
№.

Inköpt från Dem. Littorin i Vesterås
(genom Prosten Boberg) för 250 Rd Rmt
14 October 1858. (ankom den 18de Oct.)

Dem. Littorin hade fått handskriften
genom arf efter Lector Scheringson, ~~som~~
~~i sin ungdom sammanträffat med Sweden-~~
~~borg i London~~ (~~enligt tradition inom familjen~~
falsk

Utgifven (i en upplaga af 99 ex.)
af G. E. Klemming, Stockholm 1859.

~~Fader vår som~~
~~de höga~~

Manuscript af
Em. Swedenborg.

Funnet i afl. Professoren och
Lectoren i Westerås R. Ecke=
ringsons Boksamling, af.

L. P. Boberg.

1743 d. 21 Juli reste jag ifrån Stock-
holm, ankom d. 27 til Ystad, sedan
jag passeradt Söderman Talie, Ny-
köping, Norrköping, Linköping,
Grenna, Jönköping. Träffade i Y-
stad Grefwinnan de la Gardie, med
2 dess fröknar, och 2 grefwar, graf
Fersen, major Landtshusen, maj:
Klingenberg. d. 31 ankom Gen:
Stenflycht med dess son, och Cap:
Schächta.

För motwind skul kommo wi in-
tet förr än d. 5 aug: til Rygen, wår
i följe med Gen: Stenflycht, d. 6 kom-
mo in til Stralsund, d. 7 bittida in uti
Staden: samma dag reste grefwinnan
och generalen bort.

Uti Stralsund besåg jag öfwer fästnin-

gen ifrån Baumthorn til och med Franc-
ken, Stripseer och Kniper-Thorn, samt
huset där konung Carl d. XII logerat,
meijerfeldz palais; kyrckiorne St Nico-
lai, Jacobi som vid belägringen
blef ruinerad, Mariæ. giorde besök hos
öfverst. af Commendanten Swerin, Super-
intendenten Löper, Post directeur Crivitz.
uti Nicolai kyrckia wistes att thet,
hwaruti åskan slagit under åhren
1670, 1683, 1688, just på kl: 6 på wi:
tornen. Besåg sedan nya urwercket
uthan Kniperthor: Profetsia Carl Jesper
Benzelius. besåg watten konsten som
förmerar staden, bestod af 2ne Hang-
gångar.
d. 9 aug: reste ifrån Stralsund öfwer
Damgarten; i det Meklenburg. ifrån för-
bi Rimnitz til Rostock, hwarest besågs

8 kyrckior, 5 storre af 3 Curenger, ett
fruentimbers Closter för 8 til ...
tagh, men wore i frihet.

derifrån reste jag til Wismar, hwarest
wore 6 kyrckior, de bäste voro ma-
ria och georgii.

d. 11 derifrån, i wägen besögt Ga-
debusk, derest Battalien stodt emellan
de Swenska och Danska; sedan til
Ratzeburg, som omgifwit är med en
~~lang brygga~~ moras passerade derföre
en lang brygga. ~~den~~

d. 12 kom til Hamburg, logerade
i Keiserhof; hwarest och Grefwinnan
de la gardie; rökade Baron Hamil-
ton, Reuterholm, Trivall, König, all
Averman, præsenterades til Tristan
augusti, hans k. Högheets Bror, som
talte Swenska, sedan ut Öfwerstmar:

Skolelärer Lesch til hans kongl: Höghet
Adolph Fredrich, öfvergaf unna cantar=
ta, hwad han kommer at trycka, samt
wiste recensionerne af det förra.

d. 17 reste ifrån Hamburg, öfwer Elf=
wen til Buxtehude, hwarest en wel
sågo den charmanteste campagne
jag sedt i Tyssland, passerande igenom
en ständig trägård, af äppel, päron,
plommon, walnöt, castanie=träen,
samt Lind och Alm

d. 18 til Brehmen, hwarest gatu wallen,
och förstäder, äro utspadt, wid
brann til den samma, befinnes 11
strömqwarnar, liggiandes bredewid
hwarandra: Bishop [illegible] Rådhuset är kongl.
samt den grosse Roland, som är
bygd af en [illegible], sedan Nicolai och
Domkyrkiorna, war uti Hospitalet,
finnes och der några statuer.

d. 20 ifrån Brehmen til Leer, igen:
nom Oldenburg, som är att grefskap
tillhörande konungen i Danmark, go-
de wallar, med nog watn omkring
jemnte. igenom Neuschantz; och
Leera är en schantz, som kallas Leer:
ort, den Holland innehafwer. Deri:
från til Gröningen, som är en stor
stad, under Printz oranien, och Leewarden ~~Lands~~
slott, palais för honom, samt för
dess moder, som kallas princessans
palais, som wäl är dyrt, med
smaskt; dit anlände man med
treckscheut.
ifrån Gröningen far man twen:
ne wägar, nämbl: til Harlingen, och
til Lemmer; til den förra går man
med Treckscheut, til den ~~med~~ senare
med wagn; man kan tag wägen
til Harlingen igenom Lewarden.
ifrån Harlingen som är en stor stad,

d. 20 ifrån Brehmen til Leer, igen-
-nom Oldenburg, som är ett grefskap
tillhörande konungen i Danmark, gö-
de wallar, med mång watn omkring
jemne. igenom Neuschantz; och
Leera är en skantz, som kallas Leer-
ort, den Holland innehafwer. dan
från til gröningen, som är en fäst-
stad, under Printz oranien, ~~kong~~ [at Leewarden]
sitt palais har han, samt för
dess moder, som kallas princessans
palais, jemwel rådhuset, med
mera; dit ankomma man med
treckscheut.
ifrån Gröningen far man kom-
na wägar, nämnl: til Harlingen, o[ch]
til Lemmer; til den förra går
med treckscheut, til den ~~med~~ se[nare]
med wagn; men man tog wäg[en]
til Harlingen igenom Lewarden.
Ifrån Harlingen som är en stor

7
4
19
5
3
C
4
5
19

7

4

19

5

3

5

4

5

1

ent

12

-13

k

1

4

19

5

3

4

19

Du som

1. uti ungdomen och Gyllenborgska familien.
2. uti Venedig om thet skiöna Palatz.
3. uti Swerige om himmelska hwita skyn.
4. uti Leipsig om den som låg uti siudhett watten.
5. om den som ramlade med kedian ned i diupet.
6. om konungen, som gaf uti en bondestuga så dyrbart.
7. om drängen som wille jag skulle resa bort.
8. om mina förnögelsigheter om nätterna.

— wid undrar jag at intet hafwa geraat af at giöra för egen heder, så at jag fant lemning deraf.

— at intet wara porterad för sexen, jag warit i alla mina dagar.

9. Huru jag warit in extasibus dagligen ~~alla~~ först ~~alla~~ hela tiden.

10. Huru jag satt mig emot anden.

— och huru jag då tyckte derom, men fant sedan det warit galenskaper, utan lif och sammanhang.

— och at således mycket i thet jag skrifwit måste wara, det jag ej intet i thy grad förskattat andans kraft i thy aldfelen alla mina egna, men ~~wi~~ wentelu intet mina.

— så jag kan ibland uti tentationerna och tankar, at jag tyckte mig wela porta emot det intet gick så lätt som jag wille, efter jag intet giordt för min skuld, hwilket fant min owärdighet, och tackade för nåden.

11. Huru jag fant nu at sedan jag kom til Haag at mitt interesse och egenkiärlek för mitt arbete war förgångit, det jag sielf förundrade på.

— Huru som lysta för fruentimber så hastigt uphörde, som warit min hufwudpassion.

— Huru jag sofwit hela tiden ~~som~~ bästa sömnen om nätterna, som warit mehr än wänligit.

— Huru mina extaser för och efter sömnen.

— Mina ~~klarare~~ tankar i saken.

Huru jag satt mig emot de goda andars krafft,
och hwad derpå hände, huru jag såg hideusa spö-
kan utan lif, ohyggeliga inweklade, och dock rö-
rde sig, med ett djur som attaquerade mig och intet kunde skada
Tyckte ligga på ett berg, hwarunder war ett djup,
ware knölar, jag låg der, wille hielpa mig up; föllo-
de i en knöl, utan fotfästet, ett djup war inun-
der: betydde, at jag sielf wille hielpa mig ifrå
afgrunden, som intet war giörligit.

Huru ett fruentimber lade sig wid min sida, så
snart jag war waknad, jag wille weta hwilket
der war, hon talte sakta, men sade det war
rent, men jag luktade illa, som war en
skyddsengel, som jag tror, ty der begyntes frestelsen.

1744 Martii 24 x 25

1. Stod uti en machine, som rördes af ett hiul, dess spokar inveklade mig, mer och mer, och förde mig opp, at jag intet kunde undkomma: waknade: antingen at jag bör hållas i klammer mehra, eller at det angick pulmones in utero, derom jag då skref strax förut, begge twå.

2. War uti en örtagård, som hade många afdelningar wackra, deraf jag önskade mig äga en, men såg efter om der war någon weg at spatzera ut, det jag och tyckte se, och tänkte på en annan: der war en som plockade bort en hoop oshyllige kräk, och slog dem ihiäl, som sade wara weggalöss, som en ~~fa~~ har slept dit och inkastadt, som infesterade dem der; jag såg dem intet, doch ett annat kräk litet, det jag slepte ned på ett hwitt linne wid ett fruentimber: det war den orenheten, som bör mig bör utrotas.

3. Jag gick för en stor trappa, omsider war stega, hel fritt och dristigt, der nedanföre war ett hål som gick i ganska stort djup watn, war swårt at komma på andra sidan, at intet falla in i det hålet, det war på andra sidan personer, dem jag räckte handen, at komma öfwer: waknade: är faran jag är uti at falla i afgrunden, om jag intet får hielp.

4. Talte med wår successor i Swerige, som war wänd i ett fruentimber, mer af familiairt, sedan med Carl Brohman, at han motte wara för honom, som swarade något — med Erland Broman at jag war för igan- Wet intet hwad det betyder, är intet af det förre kommen.

5. Kom uti en magnifique kammare, och talte med en fruentimmer, som war hofmästarinna; hon wille berätta mig något, då kom drottningen in och gick derigenom in i en annan kammare, tyckte wara den samma som representerade wår successor, jag gick ut, förty jag war ganska gement klädd, warandes kommen ifrån min

rosa, lång gammal sertout utan hatt och peruque, jag undrade
på at han wärdigade sig at komma efter mig, han berät-
tade, at nu dr. har gifwit åt sin maitress alla juvelerne,
men han fick dem tilbakars på det sättet, at han sade det
sedan henne, at han intet gifwit den bästa, då kastade
han bort juvelerne; han bad mig gå in igen, men jag
ursäktade mig at jag war så owettigt klädd och hade
ingen paruk, skulle först gå hem; han sade det giör intet saken
det betyder: angår det jag då skulle skrifwa och bygga
på Spiegeln af andra dagen, det jag wille sätta förtalet til,
men behöfwes intet: som och är skedt: hwad han berä-
ttade om juvelerne, är veritates som man nu optäckt,
men likwäl igentagen, af det han förtörnadt sig in-
tet fördt ell: jag såg sedan juvelerne uti handen och
en stor rubin mitt uti.

25 x 26.

Tyckte jag tog en nyckel, gick in, blef examinerad af
wachten, hwad nycklar jag hade; wiste dem opalle, om jag
skulle hafwa fera; men tyckte Hesselius hade en drömm:
jag kom i arest, bewakades, kom til mig många åkan-
dre, jag tyckte jag intet illa giordt, kom doch i fog det tol
torde illa ansees, sed det slår ut, at jag fingel dem nyc-
kar i wakenmod. många tydningar: at jag fingit nycklar
til anatomien, den med som Hesselius hade, war til medicinen:
som och att nyckeln til Pulmones war arteria pulmonaris
och således til alla andra corpori; att spiritualt.

Jag begiärte lof för min sinkdom, det gafs mig en hop
slarfwor at köpa för, jag tog helfparten, och af andra
helften såg jag, men gaf alt igen slarfworna, som
sade at han sielf wille köpa mig som hwende lem-
der til god. war mina kopsamt trenchar som
wore slarfwor, dermed jag wille bota mig,
som intet dogde.

kom sedan ut och såg många herrliga bilder, en
hwart kastades til mig, jag såg at han intet kunde
foga sig med foten; war det ~~kanske~~ natur. naturali
intet kunde foga sig ass med spirituali, jag tror.

d. 30 x 31.

Såg en slags fruentimber, en som skref ett bref. Jag
lät, men wiste intet hwad det war wagen; hon sade
och en gubbe man slog honom i ryggen. wille hon
skulle få mästerstycke, men war ung; ~~[illegible]~~ gö=
gör, som jag tror hwad jag skrifwer ok skrifwit;
war alldeles goda?
Såg att sal wackert fruentimmer som wid ett fenster
där att barn lade wapen, tog mig i handen och
förde mig. betyder det jag skrifwer, och mig
clago, som skulle leda mig, som jag tror.

Såg en process af manfolck, som war magni=
fique, förwånd och härlighet, så wackert, at det jag
intet wackrare sett, men for swan snart;
war, som jag tror, experiencen, som nu är i
stort flor.

April: 1 x 2.

wid i wärdshuset med en gäst; gick i alla rum, kök och an=
norstädes, och sökte efter en, men fant intet, wore
rum, illa städade, ändteligen kom jag i wärdhuset
in uti en sahl, ther fick jag twå stora bröd,
och så fick jag igen hanom: war mig fulit, och städad
sahl. betyder herrans nattward.

Konung Carl satt i ett mörkt rum, och talte lite något
men ~~[illegible]~~ något otydeligt, frågade sedan en wid bordet
om han intet sagdt wore, hwad han frågade. han sade
ja. han slog sedan igen fönstren, och jag hielpte ho=
nom med gardinerna: sedan satt jag mig på en häst,
tog intet den wägen jag tänckt, utan öfwer backar

och berg, wid fort, följde med mig ett gullass, jag
kunde intet rida widare, dess wardt hästen wid lasset trött,
och wil hästera honom in til wagnen, han kom in, och hä-
sten blef som en slaktadt och blodrödt creatur, och be-
tydde at jag fått all hwad jag tänkt til min upplys-
ning, och at jag sagar, hängde en orett wäg. lasset war
mitt resterande arbete som följde mig, som på den
wägen blef så, trött och död.

Gick uthur en wagn, wagnen körde uti en fördjö
wid inkörandet ropade kusken åt andra wagnen
at han skulle weta sig, war ochså fahra det han
anhörde, jag såg på andra wagnen, der syntes bak-
efter en skepen, som klettrade ut som en skiam;
jag tillika med den som bakpå satt tog skiämen
gick in och bandt den ihop. war at baggwerket
af mitt arbete war swårt, den andra wagnen
för ålwarnade at wachta, och at jag bör draga ne-
der seglen, och intet giöra natterna så långa.

2 x 3.

Kommo fremmande personer, som kommo in uti ett hus
som nu intet war tilgiordt men dess bygdt, de gingo
omkring, och syntes intet wara qwästiga, wi sågo wäl
menast war borta och förståde dem; en kom til mig,
och sade at de wore mig att straff uthcomman-
de skiärtorsdagen, om jag intet flydde bort, jag
wiste intet at komma ut, han sade wille wisa
mig wägen, hwarhunda. war at jag uti en obetrådd
och ostädad koja för mig inviterande den högsta, och at de
fant det ostädigt, borde straffas, men wiste mig nådi-
gast wägen at undslippa därest wända.

13

uti en tiggare, som ropade hwar wille hafwa fläsk, de wille gifwa honom annat, men han oupphörligen ropade fläsk, wakande, samma betydning, jag war.
Jag kom förbi soldater, blå, som marcherade, i trouppe en corps förbi mitt fenster, som stod öpet, jag wille se ut, ~~men~~ gå dan första marchen, som lyste mig wara magnifique; wakande: det nådig wiset, at jag intet förgåt.

N. 3 — — 3 x 4 April: 1744, som war
dagen för ~~Pingstdag~~ Påska.

Fant haller den natten intet, ehuru jag ofta wakande, tyckte allt war borta af bestält, och jag lemnad eller bortkörd. Om morgonen syntes det jag red, och wistes mig hwart han, men dag då jag såg, war mörkt, fant jag irrat igenom mörckret ~~förr~~ förrän, sinnen så lyste det op, jag såg mig förwill, såg wägen, som skogar och lundar hwarut-han jag färdas skulle, och bekom den himmelen, wakande; då kom ~~mot~~ som en tancka af sig sielf, om prima vita, och i följe, af en ~~at~~ altera vita, och tyckte mig allt war fullt med nåd; kom uti en gråt, at jag intet älskadt, utan förr emoot förtörnadt den mig har ledt och wist wägen ända til nådenes rike, och at jag owärdig blifwit dagen til nåder.

~~4~~ 4 x 5 gick til Gudz bord

~~[illegible]~~

riwig oroligheter. och en rad jag minnes af Psalmen sedan då min wän skon börsta,

Drömde mig at knappar woro afslagna, gerna.

5 x 6.

Påskdagen war d. 5 ~~[illegible]~~ April; då jag gick til Gudz bord, frestelsen påstod ännu, mäst efter middagen til kl. 6, dock intet wist, war en ängslan, som wore man fördömd, och uti helfwetet, doch war altid hoppet, som then helga ande gaf, ganska starckt, efter Paul. ad Rom. ~~5~~ 5 Cap. v. 5. den onde gaf mäst at med ängslans tanckar giöra det innersta oroligt; straxt dag efter nattwarden, war jag innerlige nöjd, men dessemellan bedröfwad, frestelsen kom efter middag, på helt annat sätt, men starck, ty jag war försäkrad at fått synders förlåtelse, men dock kund jag intet styra mina flygande tanckar, at emot bättre wett något utlåta mig, som war den ondes, igen tilstädielse. straxt bönen lindrat den, som och Gudz ord. tron war dock hel, men förtröstan och kiärleken tycktes wara borta; jag lad mig kl. 9, frestelsen med darrningar påstod, til kl. 10½. då kom jag i en sömn, dorin mig repraesenterades hela min frestelse, hur som Er. B. mig satte på åtskilligt sätt och sökte mig på sin sida, at wara med uti det partie, hwilket skulle regera, (suffraga.) men han kunde intet få mig dit, jag blef än mehr envis med, hwar han giorde mig förtret,

Sedan war jag hos med en orm, som mörkgrå, som låg och war
en hund, jag slog många gånger med en klubba efter hans hufwud
men aldrig hitte på, hufwudet war förskyt; han wille bita
mig, men kunde intet, jag tog honom i hals gropen, han
kunde intet bita mig, jag ej heller giöra honom mycket
ondt, omsider fick jag honom i käftarne, och kramade hår-
dt, och uti näsan, då jag kramade at det sprutade ut,
som etter, sade, at hund hade wäl mig intet til, doch
som han wille bita mig, måste jag tuchtan; derpå
tycktes sägia, at han intet fådt mig til at säija ett
ord med honom, talte så med honom, då jag wacknade,
war det första jag sade, håll din mun; här af
kan ses hwad utan uttydning hwad min frestelse war,
men härå ser Guds nåd deremot werkat, igenom Christi
förtienst, och den Heliga andens werkan. Hwilken
ware ähra ifrån ewighet til ewighet: mig föll in
straxt dem menniskor. härå ser Herrans nåd och så,
som tilräknar oss det wi stådt emot i frestelsen
som oss tilregnas, som doch är intet annat än
Guds nåd och werkan, at honom och intet wårt,
och öfwerste grad som uppstå wi därmed högste, så
doch mäst warit mångfaldiga; som och honom
står härlighet hwar han giör, efter en liten tids
underwärdighet.

Sedan somnade jag, och syntes hela natten, huru
jag på åtskilligt sätt först ingrafwades tilhopa med an=
dra, igenom det syndigt wara, sedan huru jag blef
inwecklad, igen underliga och obegripeliga circumvolutioner

så at jag hade natten i manqueraden på underligit wis,
och så sedan, men någon jordiskt än mehr än vanligt;
så tog jag på slutet med ett sammanhang, sedan sa-
des, at han bör intet hållas för, eller så som menas, men
så, som jag ej intet mins, om det intet war jordiskt; det-
ta kan jag intet beskrifwa, war en feres mystica.
Sedan ~~somnade~~ jag waknade och somnade jag många
resor in, och alt war swar på mina tankar, men
så, at det war sådant lif och sådan härlighet i alt,
jag ~~at~~ jag intet kan ~~ordentligen~~ beskrifwa det minsta,
ty det war alt himmelskt, då för mig klart, men kan
ej dess sedan någon ting utföra, war uti himmelen med
alt ord, och hörde talet, som ingen menniskio tunga med
det lifwat därutinn, och den deraf följande härligheten
och innersta delice, kan uttala.
utom dess war jag wakande, som uti en himmelsk
extase, som ock så obeskriflig är.
Kl: 9 lade jag mig til sängz, kl: 9 a 10, steg jag opp,
warit uti 12 a 13 timar i sängen. Den Högsta
ware lof, äghra, pris, helgat ware hans högst namn,
helig, helig, helig, Herre Gud Zebaoth.
Huru jag lärde igenom erfarenhet det wil säia, at in-
tet dyrka Englar högre än Gud, som hade så när
kapadt uppwarande hela werket, men i ansen-
de til wår Herra bör ej den ringa jämförelse gjöras
ret, men i anseende til deras hielp, mot kärle-
ken, är långt inunder
Jag fann uti mig som strålar, at det wore

störste lydnan at blifwa martyr, til i ansende til de
obeskrifweliga nåden, förknippad med kärlek til gud
gior att man önskar at utstå dessa plågor
som är ringa emot det ewiga, och wore
det minsta at opofra sitt lif.
Hade och uti sinnet som min kropp st-
en kansel och ett obeskrifweligit nöje, så
att om den warit i högre grad, hade kropp-
pen likasom dissolverats af allena nöje.
Detta war natten emellan förste och andra
dag påsk, samt hela andra dagen påsk.

6 x 7. Aprill x 3 x 4 x 5

Om aftonen kom jag uti en annan sort af fres-
telse, nemb. emellan 8 och 9 om aftonen, då
jag läste Guds mirakle giorde igenom Moses, jag
tyckte at något af mitt förstånd blandade sig
deruti, at jag intet kunde hafwa then starka
tron, som sig borde; jag trodde och intet trodde,
tänkte at ~~intet [illegible]~~ derföre sig Änglarne
och Gud wisade sig för herdar, och intet philosoph
som låter sitt förstånd gå wara med i spelet,
som at det går altid thet, det fordgå herdesom
han tog wänat, då han kallade och sig gud öfwer, hwar-
före han förstockat pharao, ich giord straxt med
wisa sedant, det jag ännu uti minnet kunna leÿ til

men hwad dess giorde doch så mychet, at hwarie in-
tet annat sielf. ~~at~~ så jag såg på allan wår sak wid
mig sielf, så skulle jag och icke tro at allt det, så
dess det största syndares wid mehra fallace, än Herre
Gud sielf säijer, som är ifrån wentas, hwar sedan tro
det än mig sielf, men sådana tanckar passerade
strax; passerade jag den ~~[illegible]~~ 1 el. 1½ timma,
och ~~[illegible]~~ låg i mitt sinne at frestaren; jo än at
wanrecka, på det samma dag gick jag til Dischet, och
hela dagens tid den nåden at wara uti
djupa andeliga tanckar, så djupa och sköna
jag någonsin warit, och hela den dagen, som
war under wärcken, den jag kunde tro mig.

× kl: 10 lade jag mig til sängs, och war något bättre;
en half timma derefter, hörde jag ett buller under
mitt hufwud, jag tänckte at det frestaren for
bort; strax kom öfwer mig en skälfning, så stark
ifrån hufwudet, och hela kroppen, med något
dån, och det några gånger, jag fant at något
heligt war öfwer mig, jag somnade derpå in,
och wid pass kl. 12, 1 el. 2 i den natten, kom öfwer
mig en så stark skälfning ifrån hufwudet til
fötterna, med ett dån, som många winder
slogo tilsammans, som skakade mig, och proster-
nerade mig på mitt ansichte†, och jag wacknade
som [illegible] †

† då, medan jag prosternerades, i det momentet war jag
helt wacken, och såg at jag kastades ner, undrade på hwad det skulle säija.

som jag wore wakan, men fant doch att orden
lades mig i munnen, och o allsmächtige Jesu Christe,
att du af din stora nåd wärdigas att komma
till en så stor syndare, gör mig wärdig till
then nåden, jag höll ihop mina händer och bad,
och då kom en hand fram, som kramade hårdt
mina händer, straxt därpå continuerade jag min
bön, och sade att du har lofwadt att taga till
nåder alla syndare, du kan intet annat än
hålla tin ord, i det samma satt jag i hans
sködo, och såg honom ansichte ~~ans~~ mot an-
sichte, war ett ansichte af den heliga min
och allt, som intet beskrifwas kan, och leendes,
så att jag tror, att hans ansichte så och wa-
rit medan han lefde: han sade till mig,
och frågade, om jag har sundhetz pass, jag
swarade, herre det wet du bättre än jag,
nå så gör sade han, det är, som jag fant
i mit sinne, betyder, älska mig reelt:
eller gör hwad tu lofwat; Gud gifwe mig nåd dertill
jag fant att det stod intet i mina kraf-
ter, wakade, med rysningar; kom åter i
att sådant. ständ att jag war i tankar hwar-
ken sofwande el wakande, ~~uti~~ tänckte, hwad må
detta wara, är det ~~Chr~~ Christus Guds son jag

sedt, men det är synd at jag twiflar deram, emedan
som befallt är at man skal pröfwa andarna, så
tänckte jag efter allt, och fant af det som de natten
förut passerat, at jag war af de helga anda hela
wekan purificerat och liksom omlindat och bewarat, och
sålunda prepareråd här til, som ock at jag föll på
mitt ansichte, och orden jag talte, samt bönen
kom intet af mig sielf, utan ord sattes i min
mun, dock at jag talade, och at allt hwar heligt.
Så fant jag, at det war Guds Son sielf, som
kom ned med ett sådant dån, och som prosternerade
mig til marcken, af sig sielf, och gaf
bönen, och så sade det wara Jesus sielf: jag
bad om nåd, at jag skulle deram så länge twif-
la, som ock at det kom i min tancka at be-
giära miracle, ~~som~~ det jag fant wara o-
tilbörligit. Derpå föll jag til bönen, och bad
allenast om nåd, mera kom jag intet ut
med, dock sedan, lade jag til, och bad at få
kiärleken, som det är Jesu Christi werck och
intet mitt. Emedlertid gick stora rysningar
öfwer mig.

Sedan wid dagningen kom jag åter i sömn, och
då hade allt i tanckar, huru Christus binder sig
med menniskior, kom heliga tanckar, men de

woro så, at de ändå ostronfiskeriet til jag kan icke
det minsta föra det til grunnar, hwad der passerade:
ty jag war allenast jag wand i sådana saker.
Då fick jag min fader, uti en annor habit, nästan
rödaktigt, han kallade mig til sig, och tog mina
ärmar, der jag hade hälfterna wan manchette-
fruentimmersform, han tog bägge manchetterna ifrån
och ~~knyt~~ knytte dem med mina händ, det jag
hade manchetter, som betydde, at det jag war der
intet ibland Furstaskapet, utan är och bör wara
en cort betjent. Sedan frågade han mig, hwad
jag tyckes om de questione, at en konung har
giftit ~~…~~ wid ett 70 åår, som woro in=
wigda til det andeliga ståndet, at gifta sig,
och sålunda ändra sitt stånd, jag swarade,
at jag har tänkt och skrifwit något om sådant,
men det har ingen rapport härtil, strax t. der-
på fant jag at sinna, efter mitt forsamwata,
at det intet bör tillåtas at byta om sitt stånd,
hwarcken den ac den, til hwad han har gifwit
sig, det sade han och wara af samma me=
ning, men jag sade har konungen absolut wald,
så blir dock derwid, han sade sig skulle lägga
sitt wotum skrifteligen, om de wid 60 så blir der-
efter. det jag obserwerade war märckwerdigt.

att jag intet kallade honom min fader, utan min
broor, huru det kom til, tyckte
att min fader war död, och han, som är min fader,
måste således wara min broor.

Jntet att förgäta, hwad ock i den tentationen, att den Helige
ande wille wisa mig til Jesus, och presentera mig för honom,
att såsom ett werck som han så skapat, och att jag
intet borde tillägna mig något, utan som är allt,
fast han utaf nåd, tilägnar oss det samma.

Sedan söng jag den Psalmen, jag där utwalt; Jesus
är wän min bäste, n. 245.

Det har jag nu lärt i det andeliga, att det
intet annat är än ödmiuka sig, och intet an-
nat begiära, och det med all ödmiukhet, Christi
nåd; jag lade til och utaf mig, att få kärle-
ken, men det är förmycket, ty när man
har Guds nåd, så lemnar man sig til Christi
behag, och giör efter sitt behag, man är
lyckeligast, när man är i Guds nåd; jag
måste med ödmiukhet bön be om tilgifwel-
se, innan mitt samwete kunde stillas til
freds, ty jag war ännu i frestelsen innan det
hendt: den Helige ande lärde mig det, men
jag efter mitt dåraktiga förstånd gick öfwer
ödmiukheten, som är grunden til allt.

d. 7 x 8.

war hela natten hwad jag gick djupt neder, för
stegar af andra rum, men hade tryggt af fästkant,
så at djupet intet giorde mig någon fahra.
kom och tu för mig i drömmen then versen, at hwar-
ken djupet eller en annan macht, wore kan åd
at – –

Sedan tyckte jag wara med flera gå en kyrka
til måltidz, jag betalte för samma måltid
en kavaidear med gäst, och så mer än jag bordt,
men då jag war på wägen derifrån, tyckte
jag hade jag med mig hemma Fiskarkarl,
jag tagit hos ifrån båtet, det giorde mig
ondt, och jag sökte efter at sända dem til-
baka, som at tyckte jag hade fårstegat til, i sin
ur tungdom, jag tror, at jag i förstålsen betalt
mitt, men det war guds nåd / och den mer än
jag bordt (guds nåd) /, men at jag derjemte
bordt någet i det ordentliga dragit, sin betyd-
das med Fiskarkarlen, dem jag wille åter-
sända til kyrkan, det är at wisa dem til
guds hade gifwa til det allmänna kapital
igen på något sätt, så som tyckes mig at
lära ske.

Sedan war jag uti ganska stort folk til en
annan kyrka, der jag tyckte warit tilförene, när
wi foro ut, tyckte jag wi woro så många at wi
skulle öfwerskyla kyrkan, tyckte intet än at wi woro

så många, och at frestelsen blifwer besinnad: det be-
tydde, at jag hade så många ostyrlige tankar emot
det intet wara bör, dem jag intet kunde styra, de
och tankarne, eder jag förut såg, med Polacker, Hu-
sarer, som fröjdes, men lystar doch de gå bort.
Jag war och uti den förställningen, at tankar infalle
mig, dem jag intet skulle kunna styra, så så gånt
at jag upphölt ifrån all annan tanke, allenast
at gifwa dem en gång tygeln, det gå emot den-
dent kraft, som förer på en annan wäg; så
gånt, at om Guds nåd intet werkt starckare,
hade jag nogt fallit derin, alt blifwa galen,
jag kunde ibland intet få minna tanka at
contemplera Christum, jag hade, doch litet ståndt
allenast; kom den emotwärksa åt och
kraft åt mig, at jag heller wille blifwa galen.
Jag kunnad betydt det på de andra frestelsen:
jag kan lära det wid betraktande wigtskåla,
på ena ligger wår wilja och arga natur,
på den andra Guds kraft, hwilket wår Herre
ställer sålunda i förställning, at han låter det
ibland komma till ett equilibrio, men så snart
det will wäga ned på den sidan, hielper
han det up; sålunda har jag kännt effter
wärckligit wigt at hela, hwaraf följer at det
är så litet wår kraft, som den dragandt
ut, och är opposit hwaran, med medhielpande

til andans behof; och befunnit, at det war andackt
wår Herres werck, det som förr tilförene.

Då fant jag at saker i tanckarna frambrötes, det
längst tilförena blefwit insatte, så at jag fant därigenom
Guds ords sanning, at det är icke det minsta ord ~~eller~~
~~i tanckarna~~ eller tancka, som icke Gud wet, och om wi icke
få Guds nåd, wi äro answariga före.

Det har jag lärdt, at det är det andackten i detta,
det andra wet jag icke, än at med ödmiukhet tacka
Gud för sin nåd, och bedia om den, och det är wår
wår owärdighet, och Guds oändeliga nåd.

Det war underligt, at jag kunde hafwa twå tanckar,
helt åtskilde en gång, det för mig, som occuperade
helt och hållet andra tanckar, och därjemte andra
frestelsens tanckar, så at ingen ting war mögligt
at fördrifwa dem; höll mig så fången, at jag icke
wiste hwarthän fly, ty jag bar det med mig:

Sedermera, med för mig opkom åtskilligt jag tilförene
länge förut tänkt och inrättadt, war som mig tilsagt
sades, at jag skulle resoner det onskyllan mig,
som at war en fri wilja, at tillwärka mig det
gode jag gjordt af wårt egit, skulle igenom mig,
men Guds anda förbjöd af det, gaf mig in at sinne
en annorlunda: &

det sista war i dessa stunderna när de komo, at
den gick öfwermåttan, och at jag hade därunder starcka
~~stadiga tankar~~ andra tanckar, ty war jag widerstå
länge i en frestelse, det som opkom war icke
som det skulle fördärfwa mig mer, ty jag hade
den förkrosta handen, at det war mig tilgifwit, men
at jag skulle ursäckta mig, och göra mig själf fri.
Jag blef ofantelig glad i hiertat, icke af sorg. om

af den innerliga glädien at wår Herre velat giöra en
så en owärdig syndare så stor nåd; ty fant jag af allt detta
slutet summan, at det nödigste är at kasta sig med ödmiukhet på wår Herres nåd, känna at sinna sin o-
wärdighet, och bedia Gud i ödmiukhet, om hans nåd; ty
om någon glorificatio derutinnan är, som går til ens egen
heder, vore glorificatio af Guds nåd och annat, för
är det impurt
Då jag war i mina tanckar, som han mig ofta förr
om det skulle hända sig, at någon hölt mig för en
helig man, och derföre giorde wäsende af mig, ja
som hos wissa enfaldiga folck sker, icke allenast
wenererar, utan ock adorerar en förment helig
el helgon, då jag fant at i den iwer jag då war
wille jag göra honom allt ondt, til det högsta, at
at han icke något af den synd skulle låda
på honom; och at jag med allwarsamma böner bor-
de bedia wår Herre, at jag intet fått någon dehl
af en så förderlig synd, som skulle låda wid mig
mig. Ty Christus, hwaruti all gudomlighet sielfwa
ligger är, bör allena tilbedias; ty han tager the
största syndaren til nåder, och anser intet wår
owärdighet, at wi derföre skola med böner adres-
sera sig til ingen annan än honom. Han är allena sig
och den närmaste mediator, hwad han giör för andras
skull, de heliga eller anda, det är hans och intet
wårt, ~~[illegible]~~
Jag fant mig wara mera än under owärdig af den största

syndarn, som än Herren gifwit mig at gå drömmen in i wissa
saker med mina tankar än många andre, och at der
ligger sielfwa källan af synd, i tankarne, som förut i
wärdt, så at mina synder komit på det sättet af drömmen
grund än många andras: derutaf fant jag min owär-
dighet och mina synder större än andras. ty det är i-
det mig at göra sig til wärdig, som han begärt det att
som gjordt är dess benägenhet, och af en förställning
men det finnes doch, at man är, doch det är andras wäd-
~~ret~~
en annan jag war uti anden och tänckte, och
sökte, som jag kunde få igen tankarne kärlig
om, at enkom alt Guds inspirerat war, men jag ~~[illegible]~~
märckte dock, at det med alla tilfälle framdrogs fram,
som kommenderat i tanken, och de genom och ingen
kärlek, som det, när något intet regarderade mig
efter ~~mitt~~ min inbillning, at jag alltid tänckte, o
om det wiste, Gud med jag hade, så skulle de
ömmeligen gifwas, som war framgått i anseende,
och ock ti genom ogen hindrat, omsider fant jag,
och bad Gud om förlåtelse, och önskat, om det
under något tjena de samma wägen, som
kunsta det Gud gifwit alla, för: så at jag der [illegible]
klart hos mig, denna (det fahrlige) ett ... som intet war
annat ädt, som det adams vet och dessföre; ja och
(ondsky mine vet jag har ... synder)
Jag lorde om med borket, ... til sin granne
den frågan, om någon kunde wara melancholisk
som hade öfwerflödigt penningar, jag log i mitt
sinne, och wille swara, om det mig i det hälsta-
... alle frågan mig blifwit gjord, at
en som har alt öfwerflödigt, är intet ...

wederwärtighet melancholie, ehi dät ämnen sägen är, så
är sinnet och själen, och ändamål så därutöfwer,
wederhäftighet för menniska det, dät jag så mycket
hwarken kan beskrifwa, sedan jag icke genom nåd fådt
mig beskrifwit till ofwanstående, ell hwad jag i tiden
måste besöka, hwad sedan hafwa af allmänt
min inbördes, och efter dät jag i sinnet, och dag
af samma hafwa öfwer, och så kan jag intet
uti den liderlighet och melancholie, som hafwa af
brist på lustan, är i samma grad och läke-
hemlig, men intet äquivalent den andra; [redacted]

Jag beklada, tycktes förgäft ett wett arbet skulle göra
mera än andra, och hälst mig straff,
till den ena timmen den andra, och med hwem
har mång sig lärt utwagen, at prepara-
rera, så at hwar och barbett bör kommat i
i sitt wärde, för att medium proximum af wanten
efter hwarandra och med förnuftet bestyrkt. Sedan
wille högfärden strax fram, den Gud styrer, som har
gjorde så mycket af hwarad nåd, at då jag wille mästa i hand om
besluta at hålla mina tankar i purität, at jag
fann mig hafwa en ömmeliga glädie, men
dät en dag i kyrkan, som intet kunde wara
den himmelska för själens glädie, ty kommer ick
mig ödmiukt i Guds nåd, at göra med mig efter
sitt behag, Gud frälsa mig, at ödmiukhet, som jag för
min högfärdighet, ämnet och awundsiuk.

[redacted]

Tyckte mig hafwa en hund i knäen, som jag undrade att kun-
de tala, frågade om hans forna husbonde swalen, ~~och~~ han war
swartaktig, jag ~~waknade~~, och jo han kyste mig; waknade, och
ropade om Christi barmhertighet, at jag ~~så~~ ~~fullkomligt~~ ~~hyser~~ så
hyser mycket högmod, som smickrar mig.

Sedan tyckte jag at den armi Köndig, som om dagen förut
har mycket inpreckat til armeen.

Sedan kom ett swartklädt ungt fruentimber in och sade
at jag bör gå til --- du kan gå i ryggen som höll mig
så fast, hela ryggen med handen och allt, at jag intet
kunde röra mig, jag bad om hielp av en, som släpte
henne bort, men jag war intet mächtig at röra armen
sielf, war den ~~lamt~~ förstelse dage förut, och at jag in-
tet är capable at giöra något godt och mig sielf; sa-
dan hördt som en ~~w~~ gevärsland, som han för bort, och
jag vystr.

Sedan ~~som~~ såg jag i S:t Peters kyrkia en som gick in
i andra rummet, där Petrus ligger, och som bort ut,
och sade at en dimma gömmer sig där.

Tyckte jag wara för at gå in och skrifta, Gud lade mig.

Sedan såg jag allt det grant war, och arbetade
mig wara arm ifrån hufwud til tåen, med ömni-
lighet; ropade om ~~Christi~~ Jesu Christi barmhertighet.

Då tyckte, at jag sällsynt syndig manniskia kom mig
för, den jag och lyste ~~ung~~ dags.

9 × 10.

hela dagen, kl. 9 war jag i böner, lofsånger, Gudz ordz läsande, fastande; förutan om morgonen, då jag war och något uti andra sakar, til thess samma frästelse kom, at jag sam twingadet att tänka, dat jag intet wille.

Denna natten som jag hel tranquill, kl. 3 a 4 om morgon wacknade jag, och låg wakan, men som uti en vision, jag kunde se op och wara wakan, när jag wille, så at jag intet war ~~[illegible]~~ annat än wakande, dog i andanom, war en inwärtes och kännbar öfwer hela kroppen glädie, tyckte att på ett omwärkeligit sätt Gudz att afwiklande, ~~[illegible]~~ slog likasom op, och giänade sig uti att oändeligt, som att centrum, där war ~~[illegible]~~ amor ipse, och at därifrån ~~[illegible]~~ extenderade sig omkring och så ned igen, sålunda per incomprehensibilem circulum, a centro, som war amor, omkring och så dit igen, denna amor uti en dödelig kropp, hwaraf jag tå war full, liknade then glädien, som en kysk man har då han är i wärkelig kärlek och in ipso actu med sin maka, sådan summa amoenitas extensa war öfwerflödande öfwer min hela kropp, och det länga, hwilket jag också ~~hela~~ tiden tilförene, helst wid ~~[illegible]~~ näst förän jag insomnade, och efter samma ½ à 1 timma; nu emedan jag war i andanom, dock wakan, ty jag kunde lyfta op ögon och wara wakan, kunna in igen uti det, så ~~[illegible]~~ såg jag och märkte jag, at den ~~[illegible]~~ innerliga och wärkeliga glädien kom därutaf, och at så myckat man kunde wara därutj, så mycken ~~[illegible]~~ salighet hade man.

och så snart man kom uti en annan kiärlek ell som
intet concentrerade sig deth, at man då strax war utur wä-
gen, som til någon kiärlek til sig, och som intet der concen-
trerade sig, det eller man drogs ut, kom en liten köld öfwer
mig, och en slags liten ryssning, som och at det gerat=
de mig, hwaraf jag fant hwaraf intet gewisst ibland har
kommit, och fant då at hwaraf det som gewisst kom=
mer, när anden bedröfwas an, och at den på slutet
stannar uti en ewig pina, och såsom helfwetet, när
man owärdel: undfår Christum i nattwarden, ty
anden är som plågar en owärdighet då. i samma
stånd som jag war, kom jag än diupare i anden,
och sedan jag war wacken, intet kunde regera mig sielf,
utan kom som en öfwermächtig ~~kraft~~ drift, at ka=
sta mig på mitt ansichte, och knäppa ihop händerna
och bedia hwad tilförene, och om min owärdighet,
och med diupaste ~~[illegible]~~ ödmiuckhet och wördnad ~~[illegible]~~
bedia om nåd, at ~~jag~~ jag som den största syndare
får syndernas förlåtelse, då jag märkte och jag
war i det ~~[illegible]~~ stånd, som ~~[illegible]~~ wetta näst
för den sista, men anden intet kunde se, ema=
den jag war wacken: det undrade jag, och så
wistes mig i anden, at menniskian i detta
tilstånd, är som en menniskia som wänder
föttarna op, och hufwudet ner; och kom för mig
hwarföre Moses moste afkläda sig sina skor, då han

~~[illegible]~~ skulle gå til den heliga; och at Christus twettade apostlarnas fötter, och synnerligast Petri, at när fötterna ~~[illegible]~~ äro twettade är alt rent; Sedan ~~fick jag~~ i anda i min sade jag, at det som går ifrån sielfwa centro, som är amor, är den heliga anda, som repraesenteras igenom watten, ty det wänder och åter til anda; i summa, andre man är i det stånd, at hafwa ingen kiärlek, som concentrerar sig, hos sig sielft, utan som concentrerar sig uti det allmänna bästa, så repraesenterar hos oss jordsen i mundo morali; den kiärlek in spirituali; och den intet för sig och societetens skull, utan för Christi skull, hwarest kiärleken är ~~[illegible]~~ och centrum, det är man uti wetta staten, ~~[illegible]~~ Christus är finis ultimus, de andra äro fines medii, de der dirigeras dit.

Sedan somnade jag in och såg en min bekant wid ett bord, som helsade på mig, men jag observerade det sent, innan jag helsade igen, han blef förtörnad, och gaf mig några hårda ord, jag wille ursäkta mig, kom ändå dertil, och sade at jag plägar wara i tankar, och intet se när någon helsar på mig, ~~[illegible]~~ som iblad at jag kan gå förbi på gatan mina wänner och intet se dem. tog en bekant som der war til wittna, som sade ja, och jag sade, at ingen wille (Gud gifwe det blefwo så) wara höfligare och ödmiukare än jag. Hwilket war för den förra wettans skull, at jag intet i andra tankar än som bordt wara, så wille min herre, och ~~[illegible]~~ [i synnerhet] ursäkta mig: men min wän swarade intet något, tyckte dock ofärnögd wara, som jag bordt.

kom ~~ännu~~ uti ett annat rum, där woro många, såg drag
allmänt ett fruntimmer, war i swart, intet vackert, hon gick in i
ena en kammare, men jag wille intet gå in, hon kastade til
mig handen åt dörren; sedan gick jag ut, och fant mig
några resor hastad af ett spöke, som höll mig hela
ryggen öfwer, antagl. förswan det, jag kom ut, kom
ett fuckt spöke, som Chokoladen gjorde, war en fuckt
grubla, antagl. slapp jag den. uti mina tankar
jag hade dagen förut, at jag såg mig ned och
förswärdig, och at jag intet skulle i min lifstid
utgjöra, men doch förtröstade jag mig, at Gud
är mächtig i allt, och at hans krafft gjör det, men
doch war något för mig, at jag intet underkasta-
de som sig borde Guds nåd, at gjöra med mig ef-
ter sitt behag.

Då jag kom ut, ~~fant~~ såg jag på en Orchestern,
mycket folk sittiande, och på en stark wäderström
kom med ignen ..., som war stark, at han
percerade allt hwad han rörde, det woro de
som höllo för hofwet, at det intet inkom, som ok
de som drogo sig undan, at dem intet skulle
röra, de som dissiperade dem i dragger, den som
afstyrde dem at den gick utom Orchestern; det
war, som jag tror, at dem helga andens krafft
som stöt in uti kroppen och tankarna, dem jag
en deßl stappat til, en deßl drog mig undan,
en deßl afhöjde, ty folket brydde mina tankar ...
...

Sedan kom jag uti drömmen, och fick liksom i tankarna
~~weta~~ på wist sätt weta och i detta penetrera det som gick
ifrån centro til peripherierna; det tycktes andra himmel-
sam, ty det war der sådan att himmelskt skaan(?): det
jag wäl kan tänka något om, men minnes intet hwad
förvissa mig, ty det angår något som ske skal:
medan jag war i fasta anfechtningar, ropade jag Jesu til
hielp, och det gick bort: Holt och mina händer ihop un-
der hufwudet, och så ~~oftare det ut~~ kom det intet igen
andra resan, war doch i rysningar när jag eftertänkte;
och sade då och då att diefwul låt, och intet Gud ifrån.
Sedan föll jag uti tankar, ~~som~~ när jag war wacken,
om icke detta kunde wara phantasie, då märckte jag
at tron wacklade, men så bad jag med upplyfta(?)
händer, jag må styrckias i tron, som ock straxt skied-
de. Sen at kom i tankar om min owärdighet fram
för andra, hwad utwaldes(?), och det försvann straxt, så
at, om man hiera tager det minsta sin grund ifrån
annan, så är han ~~at~~ utan rätta någon, och sielfwa
tron, så Gud mig, som det så ögonskenligen wisat
har.
Jag sof denna natten wid pass XI timar, hela
morgonen uti min wanliga statu [illegible]
med doch att qwasi desperera; det jag ~~dåmt~~ wände(?)
kunna utan annans krafft, och min owärdighet:
kan considerera ofta ~~med~~ tänka med Guds tilhielp,
at man bör anse wäl med alt Herren behagar,
ty det är hans, och at man då intet resistera ~~än~~ där-
dem, när man får af Gud den kärleken, at det

är Guds nåd, som det giör til wårt bästa, ty som wi äro Hans, så måste wi wara nögde med hwad Han behagar giöra med det som Hans är, doch bör man därom bedia wår Herre, ty det står icke det ringaste i wår macht: Han gaf mig då sin nåd därtil, jag gick nämligen in med mina tanckar, och wille försöka genom det som står, som war en synd, dit bära intet tanckarne gå, utan bedia wår Herre at kunna styra dem; det är nog at Han så behagar; eljan i allt bör man åkalla, bedia, tacka Honom, och med ödmiukhet erkänna wår owärdighet.

~~Då~~ Ännu är jag mattar i kropp och tanckar, ty det är något som jag intet wet, än min owärdighet och det jag är ett uselt creatur, som qwälier mig hwaraf jag ser huru owärdig jag är til den wäl-fägnad widfaren.

Märkte och det at strömmen, som ~~fr~~ fallt ned, perpendi- dern gå om som der fallt, att den drog sig neder, kanske gå mig är kommen en dragg, som [illegible] så hårdt, hwad skulle om strömmen; ty tog jag det

Symbolum

[redacted]

Ja Gud gifwer nåden therto, det är intet mitt.

Jag fant at man kan hafwa ondeligit [illegible], fastän man är igenom nåden försäkrad at hafwa fått syndernas förlåtelse, och har hopp och förtröstan at wara i Guds nåd;

~~detta [illegible]~~

♀ 11 x 12.

war jag hela natten uti dröm, det minsta deraf
jag nu ej minnes, war som jag lärdes hela
natten, i många stycker, dem jag intet minns; jag
war uti sömn inemot 11 timar, hwad jag än ihog-
kommer, tyckte jag 1. wara det wunder substantialia
et essentialia, hwarom man sig bör besluta, och söka.
2. sedan ock thymus och glandula renalis, hwaraf
jag giorde den uttydningen, att som thymus
skiljer ifrån blodet det orenaste serum, och glan-
dula renalis det återför i blodet, sådant det är
renat, så skier thet ock i oss, som jag tror spi-
ritualiter. 3. syntes mig dygt lasse, som lat sig
giöra illa, och sådan ~~[illegible]~~ lade sig war och stank,
med wår war kom, tog han en hel annan
ögon och annat kött, hwars uttydning skal
gifwas härnäst. 4. war en präst, som i en
stor församling predikade, och så slutet [illegible]
emot en annan, och han wandar åt mej; wet
jag intet; men så steg en opp, och talte emot
honom att det intet borde så wara, jag war
med den sedan i privat sällskap, och da på
frågan, sade att straffet på sådant är
öfwerwärdt, wid 3 mark, [illegible] bot, han tyckte intet
det wara, att det war så straffbart; sade att
en bagget med hwad kostade 1 [illegible], så 2 [illegible] — som

betyder, at man intet bör gendikta emot nå-
gon, att tala, eller skrifwa, ty det är straffbart
och öfwerwärigt; ty det wore emot Gudens och andra:
S. sedan worde min knäen af sig sielft, som
kunne betyda, at jag blifwit ödmiukad något öf-
at så är, som är Guds nåd, hwarföre jag ödmiu-
kast tackar.

Sedan fant jag hos mig, som at kanske det är de
3 puncterna i drömmen, at uti hwar enda tanc-
ka, jag där ej är nog ren, sticker sig oän-
delig mycken synd och impuritet, som och uti
hwar ådra som kommer ifrån kroppen i tanc-
karna, de der härstamma af ganska stora rötter;
fast än tancken skulle synas ren, som är dock
deruthe, at man tanckar så af en egenhoga,
af hypocrisi; och mycket annat, som man
~~kan se~~ något åt ned efter tanckan kan finna
så at ingen kan så mycket innu der giöra
sig fri ifrån synd, at inga tancka är som
icke mycken orenlighet af impuritet blandar
sig uti, hwarföre är bäst at giöra sig kän-
na och kiänd skyldig til helfwetets straff, men
at Guds nåd och barmhertighet, som är i Je-
su Christo dem öfwerser; Detta jag har och
anmärckt, det hela uti tanken; in hiernan fördt, at

som regeras af kroppen, och införer tanckar, en i oppositum emot andan, som giör detta, hwarföre a continuerlig strid är, och wi gå intet sielf kunna unicera oss med Gud, utan den af nåde med oss, hwarigenom wi äro för döda til allt det som godt är, men til ondt äro wi wåra egna. ty bör man sig aldrig giöra skyldig til oförsiktiga synder, ty Herren Gud wet allt, och wi ganska litet af wåra synder, som allenast i tancka inlöpa; men allenast i giörningar, då wi blifwa deraf öfwertygade.

~~[illegible]~~

12 x 13.

förmärkte jag, at wara så, jag igenom andan tänkte dagen förut, som och mig repræsenterades lika som med en fast handelig line skrifwelse, det wiljan har det mesta i förståndet at säja, uti Inspiratione, nemlig: at tanckarna då flyga af kroppen in; och uti exspiratione lika som utdrifwas, eller förnas til rätta, så at sielfwa cogitationes har sina activitets vices som Pulmonis respiratio, emedan Inspiratio hör til voluntatem, exspiratio ad naturam, så at tanckarna har sina vices uti hwar vice respirationis, ty då elaka tanckar infalla, war allenast at draga ut sig andan, så fallo the: hwar- ock far man och orsaken, at uti en starck intensa cogitatione Pulmonen hollas uti æquilibro, stilla, mest

ad naturam, och at då ~~exspirat~~ inspirationes gå fortare
än som exspirationes, alltså är hwart om: som och det
man i extasi håller andan, då tanckarna ned som bortsw=
jemwäl uti sömn, at då ~~man~~ både inspiratio och exspira=
tio hörer naturam til, at då repraesenteras det, som högre
ifrån influter. Hwilket af cerebro också kan deduceras,
at uti inspiratione alla organa intima med sielfwa cerebro
expanderas, och tanckarna få då sitt ursprung och lopp.

Sedan kom jag dit, hwarest underliga stora och höga wä=
derqwarnar gingo med fasaligit lopp, jag kom då uti ett
mörcker, at jag kröp på marcken, och war rädd at nå=
gon winga skulle taga mig, som hade giordt det med
mig, jag kom och under en winga, som då stördna=
de, och jag jag bwengde mig wäl derutj, så at win=
gan hulp mig: war det jag dagen förut warit i
strid med mina tanckar, som betyda qwarnwingarna,
och at jag ibland intet wiste, hwart hän jag skulle,
Dock med Guds nåd, dempades de, och jag sedan
bekommer helbregda igen; war Gud derföre ähra och
lofwadt, som intet ansåg min swaghet.

Sedan tyckte jag mig wara i följe med några, som sökte
liksom at wilja giora gull men de såg, at de må=
ste klifwa op, men det kunde de intet, och alltså
war det ogiörligit at giora gull; det continuerade
något, då omsider jag war med ~~en~~ som kunna,
som allenast undsäg stiga op, fast där war hwarken
intet war med, jag sade det låter sig intet giora,
[illegible] och gick så opföre, sade att ... och drog, märckte

at derinunder war det som drog starckt emot, antal:
sågh jag at ~~jag~~ det war en karl, som jag wälte ned
och lyftade op, och så fägnade jag mig, och sade at det
wara som jag sade. Betyder som jag tror, emot det
gullat betydde det godt är, ännu gud behagar et ~~af~~
~~[illegible]~~ Gudi behageligit, ~~det man af~~ at man måste
kliswa op at få, och at det intet står i wår macht,
utom en förmåga igenom egna krafter det giöra,
och at man finner, at det är som drager starckt
emot, men omsider winner det, igenom Guds nåd

Sedan war jag alt länge i samma tancken, som
klaf alt ~~[illegible] af~~ rödliusare, hwilket tror jag be-
tyder at deruti är Guds nåd; och at allt gick deru-
uti, at giöra ~~gull af det som godt är~~, ~~at~~ wanckai-
med Guds nåd och i hans, som Gud gifwer, det som
godt är, och at det exeqvera, at det, det är at
giöra gull, ty då får man af wår Herra alt
hwad behöfwes, som mann nyttigt är: detta re-
praesenterades gansta starckt, at det effectuerades hwad
godt är, och at gullet deruti låg.

Sedan om natt jag steg op, war jag i en stor
ödmiuka för wår Herra, som uti en hold, samt wid
den minsta winck af tancka, det jag war rädd för,
giorde mig ~~litet~~ skielfwa, hwilket war Guds
nåd at wisa det jag måste med fruchtan och
bäfwan söka saligheten: och som jag har mitt symbolum
Gud din wilja, jag är din och intet min, gifwit mig ifrån
mig til wår Herra, så giöre med mig efter sitt behag: och

i kroppen var nästan lika som något misstämd, men vi i
anderna, glad derutöf, ty det är vår Herres nåd, som det
giör; Gud styrka mig derpå.
var continuerlig i en strid med dubbla tankar, som
stridde emot hvarandra; jag bad [illegible] [illegible]
Gud att slå ifrån ~~[illegible]~~ [illegible] af andra [illegible], och icke
man, förlåt mig, om jag sagt att jag var [illegible] af
icke mer, skall Gud mig intet [illegible], det är Guds
[illegible] en den nåden att få vara din, och
att jag intet kommer till mig.

13 X 19.

Tyckte hvar ~~[illegible]~~ andra med hela verlden der-
[illegible] med mig; jag såg Hedvig min syster, med hvilken
[illegible] jag intet ville hafva att beskaffa, som betyder
att jag intet bör vara oecon: [illegible]: [illegible]
[illegible]: Syster [illegible] [illegible] langsamt var hon först
[illegible] till sina barn på ut och låg, [illegible], att man
kunde [illegible] [illegible] och [illegible], hvartill det de skall
sig att förnöta tiden; som och vara vid mål-
tider, tror det betyder att det intet är straff-
bart, när man gör det rätt.
Låg [illegible] som intet var [illegible], [illegible] [illegible] Tyska
om, som gick [illegible] [illegible], [illegible] jag [illegible], [illegible] [illegible]
fruntimmer var [illegible] [illegible] [illegible], tyckte vara
[illegible] i fruntimret, hvad det betyder vet jag
intet, [illegible] att intet vara något fruntimmer, och att
vi [illegible] blir [illegible], [illegible] [illegible].

Hela dagen war jag uti dubbelt tanka, som wille
förstöra det andeliga med blifwen förhånelse, så
at jag och frestelsen war hel stark, igenom den
Andes nåd bekomme jag ~~tankeset~~ och fäste mina
tankar på ett träd, se på Christi kors, och på Christi
korsfästan, så ofta jag det giorde, föllo de andra
tankarne som af sig sielfwa platt; jag dref med
tanckarne så starkt derpå at jag tyckte mig
korsfäst [illegible] och böra Gudens tack,
där jag war på en stund. Sed: sedan mente jag
hålla tankarna så fäst derpå, at så snart
jag det släpte uti mina tankar och inwände
sig, föll jag uti frestelse-tankar, Guds wara
lof, som gifwit mig det wapnet, Gud af sin
nåd, bibehålle mig derwid; at jag ständigt
må hafwa min korsfäste Frälsare ~~at mina~~
för mina ögon, ~~fromma~~ ty jag kunde intet se
på min Jesus den jag sådt; ty jag är en owär-
dig syndare, utan då kan jag falla på mitt
ansichte, och Jesus är som tager mig op at
se på sig, ty får jag se på Christi korss-
fästan.

Tycktes mig gå nedföre trappor, rörde allenast litet vid hwart trappsteg, kom lyckligt alt nedföre utan fahra; kom en röst ifrån min kära fader, du alarmar så mycket, han sade några ord men det skulle gå öfwer; war at jag för derstädes i går brukade Christi korss, dock war Guds nåd, at jag kom utan fahra.

Så klängde jag mig opp en loften, slog hakstor af en kortkiel, hwaraf flöt hwitt lyk, ocktycktes gå förut, slog undi der jag har, at med Guds nåd afiälat mig mycket, arbetade i går en god giorde ondt utaf tankarne. Sedt gå, det som skrifwit war, som är hwad jag mera skal giöra.

Hörde en biörn som knurrade, såg honom intet, torde intet blifwa til öfwerwinningen, ty der war ett [illegible] som han kunde taga af; jag ~~slog~~ gick så med til en dal, mörke kamaren, slog hårstrana til; som betyder [illegible], så wäl af girighet som många annat; och at jag går i mina anatomiske speculationer.

Feck Tiennares tycktes frija til en wacker flicka, fick hwarken ja, hade tillgång til at taga henne ifrån hennes ulla; jag skiämtade med henne, at hon sade jag giorde mig magen; war en wacker flicka, blef stora och skiönare, men det jag om musicalt skulle wedervärdiga mig och efterarbeta.

Jag hade en öfwernaturlig god och lång sömn i 12 timmar; när jag waknade, hade jag Jesu korsfästelse och dess korss för ögonen, kom anden med sin lifs caelesti quasi ecstatica så högt, och likasom tillmanade mig at gå gå djupare högre och högre, så at om jag gått högre, hade jag af samma lifsvärma giort [illegible] dissolveras.

Kom så för mig i anden at jag gick för wida, at jag i mina tankar embrasserade Christi på korsset,

då jag kyste hans fötter, och sedan remonstrerade emot
dersom, som fällande gå hwa och bedia för sina karst-
fasten, tyckte, at så ofta jag det giör, förlåtes mig mina
syndighetz synder: kom för mig at jag kund hafwa sådant
för ~~mig~~ ~~egr~~ mina kropps ögon i balcaa, men det fant
jag wara långt ifrån det sätta, och wara försynd,

d. 15 x 16

Tyckte jag kysses för en stoga uti ett stort huus, efter
mig komo andra fruentimber, dem jag kände, jag
steg stilla och försichtellen ifrån them, thy med wiljan, gick
så op, thet wettade emot en grön wall, och lade mig,
den andra komo efter, jag helsade them, woro fruen-
timber, då lade sig bredewid mig, en ung et en
litet äldre, jag kysste begges händer, och wiste intet
hwilken jag skulle älska; det war mina tankar och
~~ändå~~ omwage d'espoir, kommer fort, då den andra
kom op med, dem jag öfwerfrede och helsade så, och
tog igen.

Sedan kom jag där mycket fruentimmerfolk woro sam=
lade, en stor hop unget wackert folk, en åt stället i en
flock, komo nya til, som Henning Gyllenborg widdebedt,
jag gick dit och kysste honom, och stod wid honom: betyd
jag öfwerkomme mina res memoriä, och imagina=
tionis, och helser dem åter igen, ehuru jag kommer igen til
den öfra och nedra facultetet

Sedan kom jag hem, och war hemma i mitt hus, mång
komo til mig, jag wiste jag hade giörde ett litet wara=

bort främmande och gästa, men jag doch grämde, men
ehuru slätt försedd på en hop, wille man icke hafwa
fram mitt silfwer, imedlertid ~~gat~~ jag skulle bortresa, ni skall
föra in uti en inre magnifique kammare, som war inne-
före wäl utstofferad. Betyder jo at jag kommit hem til mig
igen, och at jag omwänt de kunskaper, som hafwer nu up-
fostrat ut, och at jag med tiden lärer få göra
nytta deraf, at sätta fram silfwret, och som den i
wackra kammaren.

Tyckte at jag anklagade en, men wiste intet hwem;
dess på slutet ströck jag öfwer, och något urskyldte, men:
dem han sielf sagt så, men ~~dearf~~ woro oförsedt.
Betydde at jag anklagade mig, om dess förseende,
emot jag vet sielf bespådt.

Fader Nicolaiter, och Nicolaus Nicolai, om det betyde
mitt nya namn wet jag intet; det märckwärdiga-
ste war det, at jag en representerade den inre
menniskian, och som en annan än mig sielf, som
det jag helsade på mina böcker, ~~at~~ skrifwit dem,
mina res memoriæ, anklagat en annan, så at
nu är omwändt, at jag representera mig som är emot
en annan, och inre menniskiant, ~~med~~ at jag har
bedt Gud, at jag intet måtte wara min, utan at
Gud wille låta mig blifwa sin.
Detta har nu warat uti 21 dagar.

Jag fant sedermera at det wiste betydde dereför=
bodet, i de komma främlingar emot; at jag wille
hafwa warit uti philosophiska studier, den som uti
ändeliga saken wiste min inclination — 2
at jag har kysst Henny Gyllenborg, är och för sin
mycket folck, men at jag intet dessemot fägnade
mig at få wara i enslighet, utan och wille skylla
dess ~~witto~~ arbetet. 3. Nicolaus Nicolai, som war
en philosophe, som skickade Gewerk efter til
Augustus panes, först detta, som jag ~~sades~~
fant mig skyldighet at åter försona mig
med wår Herra, emedan jag i ändeliga
saker är ett slikhanda ord. Så gick jag
til Brusjen Preis, och han wiste til Pastoren
Pambo, at jag motte få Herrans nattward
i mårgon, som och bewiljades mig; jag mötte
hans med Brusjen, och gick in med honom;
Så war wår Herras providence; jag åt
samma dag hos Brusjen Preis, men hade
ingen appetit.

d. 17 war til Herrans nattward
hos Pastoren Pambo.

17 x 18.

förfärliga drömar, huru bödelen stekte hufvuden hwarsky af, och lade länge det ena stekta efter det andra uti en kall ugn som aldrig blef full, det skulle wara hans mat; han war ett stort qwinfolk, log, hade en liten flicka med sig.

Sedan huru then ande förde mig i åtskilliga djup och bandt mig; jag minnes det icke alla. Kastades bort.
~~Dra~~ dem osäkert dels i Holländska stylle
huru en stor procession anstäldt, hwarifrån jag war utesluten; och at jag kom derifrån; som jag wille med arbeta dit, satt mig der, men de nödde mig gå derifrån, jag gick. doch gaf jag annars
[illegible] at hwarom ska dem. Hwilket [illegible] war Kongen.
Idag som jag har wist at Gud war med och ner-stod med alla fattiga syndarn, som sig om-wända willia, och med stadig tro fly til hans obe-gripeliga barmhertighet, och frelsarens Jesu Christi förtienst, så ~~bäfwar~~ war jag mig wist om hans nåd och lemnar mig i hans beskydd, emedan jag tror wisserlig en hafwa fått syndernas förlåtelse; hwilken är min tröst, det Gud för Jesu Christi skuld, styrckar.

War denna dagen skiftewis uti inwertes ängslan, och ibland i förtwiflan, dock försäkrades jag om syndernas förlåtelse, sålunda steg ock ibland en stark gråt til [illegible] - tils jag med Guds hjälp föll in i en sömn, der mig tycktes sägas, at något kongar at binderna in-från; sof uti 1½ timme, först än jag om qwällen sofwit ofwer 10 timmar; war gott med Guds nåd öfwernaturlig sömn. [illegible] ½ [illegible].

d. 18 x 19

Tyckte att wi woro många arbetande på att lägga in ett skafthult, därpå lågo dyrbara saker uti; och det länge, lika som det war wid Troja, ändtel. gick man på inunder af skafeen af det, hwarest sedan in som öfwerwunnit, och man sågadt det af sagom. Betydde huru som man arbeta skal på att winna himmelen

tyckte hafwa ett slott uhr ~~gamla~~ för mig, men hwarmera kostliga uhr, dem jag intet wille byta mot gull uhr; betydde, at jag kommit till kunskapen, som ädla ärr, at få anwända min tid nyttigt.

Syntes jag underst amgiwades med fratri Cancellarii, så på åtskillig sätt anmerkt, och i det samma ha fram. — — — betydde at jag bewarat eder, att blifwa uti watta fiol.

war en ganska höflig hund, ~~som~~ mörkbrun som fölgde mig, när något hände honom, wiste han på sig, men watn, gaf han sig det, at kunna diäfwels knyska dat betydde Tobiæ hund.

såg ett underligit diur i ett fenster, men genstelt, äfwenså mörkbrunt, som for in igen i ett annat fenster af det som war på ryggen, skulle det af och wändas uti en näsduk; jag såg efter, och fick honom därifrån, men intet hwad annat hwarken om annan, därinne war ett apothek; jag frågade, om jag skulle skicka honom. det betydde at jag underwisas skal om hwad hörer till bättring och wärn.

tyckte sade som wisas, at mig sagdes ej skal lära förstånd när jag har wett.

såg jag Konung och Prof. Winbom komma ut, wal. at jag kan at lofwa med dem, Söndagen ut den ... intet wid Christo, ~~...~~

ty ~~t~~ han sades intet wara Christen; wariban han giorde, som bätyde söndagarna,
Denna dagen war jag ochså något oredig i mitt sinne, emedan tankarna flögo emot min wilja emot och med, dem jag intet hålla kunde, när i Gudztiensten, och fant at ~~de mina hwar den~~ ~~tog~~ tankarna i mina saker, om Christus, hans förtienst, dylikt, för de som äro med och confirmerande, ~~förstöt~~ förorsaka dock oro, och flygga contraria tankar fram, dem man intet kan afwärja, när man wil ta det sitt förstånd och intet af Herrans nåd, utan gafs det mig af Andans nåd, at jag fick tro, utan reasonnement, en försäkran om det, där jag såg mina tankar som confirmerade det, såsom under mig, låg i mitt sinne til dem, mycket mindre til dessa stötta dem af wara contraria; hwari spelar mera långt öfwer mitt förståndz tankar. Då fick jag förstånd, Gud styrkia mig därutj; ty det är ganska swårt, at så mycket mindre mitt, som mina tankar gå där efter mer förstöra än befästa det. Då lär man at sig sielf, så wäl war man hwad emotgå at man wil confirmera med sitt förstånd det man tror. – är derföre den högen, jag wil intet om

det är et högste, när menniskan får de nåden, at intet melera sitt förstånd uti troens saker, utan at skyr at man gerna har wetta, [illegible] admitterar at det går förbi förståndet, och det som wore förstådt, – saliga äro de som tro och intet se. detta har jag klart skrifwit in prologo n: 21. 22. men doch af mig sielf intet kunnat awinna mig alls kunna dertil, utan Guds nåd, mig anwändande, oachtadt det, där jag förda[illegible] af sielfwa effecten af mutationen. icke wett ~~wäsendet se~~ ingalunda wetande sak, dels, ty at det Guds nåd och wärckan, hwilket man ~~at~~ underwärdelige afgrad, ty har jag hörsåf, huru förströ de lärda, framför de olärda, hafwa et kunna til denna tron, och således öfwer sig sielfwa, dit de la ut sig sielfwa, Admiration af sitt egit förstånd mästa dels Zuförst hafwa och starkare nåd, hwilket är Guds wärck och intet menniskians. Jemwäl och är Guds wärck, at bibehålla man dervid. denna tron blir således separerad ifrån wårt förstånd, och sitter öfwer det. Detta är pura fides. den andra är impura, så länge hon melerar sig med wårt förstånd, och bringa sitt förstånd fångit under troens lydno. – at man tror hwad man därföre han har sagt, som är en Gud, öfwer alt sielfa förnuftig-

Detta är, som kunne förstås derunder, at en är hwar
andra som barn. orsak af det jag fodt framma
gås mad in, och tänckte på det ock, at så många
[illegible] stackars, och kastades i synen, som man
den dödas lefd

at och confirmationerna förmörka tron, för deraf
at förståndet intet går längre än til proba-
bilitetet, der at alltid ligger, eller profanatio
majoris vel minoris; ty wid confirmationerna af
eget förstånd alltid underhåldes dubitation, som
förmörckar tronas lius. men så wid den
tro allenast Guds gåfwa, den man bekommer,
om man lefwer efter Guds befallningar,
och sålunda tryggt andar hela dagen:

d. 19 à 20.

Hwarje ne hel annan sömn, drömde myckit,
hwarefter jag kom i tyckningar, men kunde
intet något draga mig til minnes, ty wid
hwar gång förgingo de mig.
jag fick mina gudliga ögon, wid hwilket tyck-
te jag at de bygdest och än fönd [illegible] til sam-
mans, som wid guds gnåda betydde at wår Herre
förål mina barn.
fick [illegible] vision, som intet är sånne intet wa-
kunde intet expresse kom mig in at honung [illegible]
första gången strid som fastnat, sedan i annan klagel
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ sfor, och war full med blad. Detta är

~~Cremerad war~~ Camonet gehört. continuerat; Herren bewarar:
at med Gud nu jag sannerl. slutit, at det kärleks
glad och förlåtelse hafwer mig; och at jag i studier-
na ~~skal warma~~ skal wänta mitt underhålls.
tog steg opp om en ~~Gol~~ Gud oss, Gud ware tack
och lof, jag wil intet wara min, jag är wist
min och bör, at tu O Gud tillåter mig wara din
i alla mina lifsdagar, och tage intet tin
helige anda ifrån mig, som styrker och uppe-
håller mig

Denna dag war jag i starkaste frestelsen, så at
då jag tänkte på Jesu Christo kommo straxt
gudlösa tankar in med, dem jag intet
kunde wärja för; efter mitt tycke, jag slog
mig sjelf, men kan betyga, at jag
aldrig warit wid så friskt mod som den-
na dagen, och icke det ringaste törstig
eller sinnad som de andra dagarna, som
frestelsen war starkast, hwarorsak det war
Herren gifwit mig den starka tron och för-
tröstan, at han hjelper mig för sin egen
Christi skul och sitt löfte, så at jag då
fant huru den tron gjör för wärc-
kan.
War och wid det madet, at jag war så
wid opp sitten, at jag wille slå mina

henne med hennes wagn; deraf finner man
hwad godta har utan leftw reasonerat och speculerat
af sina reasoner har för regula; men det
är Gudz nåd allena: skulle det förr hänt
hade jag blifwit alldeles förhägd; jag war
dess rädd at jag förbannat war hwarmed
Christo förenade at fria mig, hwaraf jag
dess med ödmjukhet som jag kände bad om för-
låtelse. det kan förmodas betyda Carl den XII
som war helt blodig

21 x 22.

Syntes mig at jag gick wilse i mörcker, och intet gick
ut med andra; jag sökte wägen, och kom omsider
ut i ett wackert hus, hwarest woro folck, som wisade
på mig, at jag kom der wägen, de mötte mig, och
sade, at denna intet är wägen, sat jag i wind lå-
om wan öpning gel, der wackert; betyder at jag mycket
gått wilse den dagen.

Så war en stor hund, som låg under bäcket der jag
låg, och slickade mig på ~~foten~~ halsen; jag war rädd han
skulle bita mig, men det skedde intet. och sades han
skulle intet bita mig: betyd de ~~huu~~ wasserna hwilka jag
gjortt, at jag sprungit ifrån at tänka på hwad heligt
war
Sedan war jag med Comedianter, en sade och en swensk
wore komma, han will se mig, wi körde in, sattes en
stor kappa för honom, det war en hund, så wore om-

sprungit, med en hustru, som dansade, betydde min skriftliga lände.
det hände ock att [illegible] något [illegible], och intet gick
bort, antet att ett annat wann platz derav, betyder at
jag blifwer fri ifrån.
[illegible] [illegible] syntes mig, som det platz fans något i luften,
lärer betyda at mina dubbla tankar skola sluta sannt.
—Sedan jag waknade hördes det ordet, allt wäl, så
betyder at allt hwad hände, war wäl, och till mitt agt.
—Sedan kom jag i tankan, emedan jag tyckte mina
så wäl skild från Gud, det menniskan icke kan [illegible] så
som så lefwande, om icke jag skulle anwända mig
wisa hem, hwad en [illegible] [illegible] skäl och
kropp förmår, men jag [illegible] med, och fant
at jag nu kunna at giöra det allt [illegible] Guds ära
at [illegible], pått talent, [illegible] [illegible], emedan [illegible]
med mig ifrån [illegible] til det ändamålet, gifte dig mig
[illegible] at lefwa, om jag [illegible] mig gjort
[illegible] mig, lag saledes nu [illegible] [illegible] [illegible]
komma.
Saledes om nattsömn, [illegible], [illegible], så jag [illegible]
[illegible], det jag allt fant wara fåfänga, och at der [illegible]
[illegible], som intet [illegible] [illegible] [illegible], utan
nöyd, än den [illegible], ty [illegible] jag at alla skal
[illegible]. och saledes med Guds hjälp [illegible]
[illegible] mig. Gud hjälpe.
tyckte gången gala, som sker strax efter han waknat
dygnet.

widare förnummo jag at tron wäl består uti
sielfwa förtröstan men på och Gud, men doch består
i werket, at man giör det godt är, hwarwid
en efter sitt gåfd, til sin nästa, och det allena,
och at man giör det af tro det gud så befalt,
och intet reasonerar undan efftar, utan giör
~~efftertanka~~ hiertelig werck, och blind lydna,
först än det warit emot kroppens lust
och dess [illegible] emot. så at en tro u-
tan gierningar är ingen rätt tro: mest
werket: försaka sig sielf.

22 x 23

Iwari drömde, om hundar som sades wara mi landz-
män, och som slickade mig hals och intet bet; med mycken
hwru jag wille göra med dennom, men gik intet af,
morgonen föll jag i sådana tankar, som och dagen
förut at den onde geen förföljt mig, doch med den
förtröstan at han war utanför, och snart skulle släppa
mig: när jag war i fördömeliga tankar, då war
de så ske kiänt: samma stund ställde Jesu Christ mig
för ~~ögonen~~ ~~[illegible]~~ i inwärtes ögonen ~~[illegible]~~ straxt,
och de hielpte andra wacka bort ofwer mig, så at jag
deraf utan kunde, at disputen war borta. Da:
gen derpå war jag dit och dit i ansträngning och
ut dubbla tanka och sedan, efter middag war jag
mest roligt humeur, och tackte ju Gud. teste war i det

– wunderliga; jag reste dit till Leiden

23 x 24. uti Leiden.

Tyckte jag slåss med en fruentimber i sömnen, som kiörde mig i sin ask op; natteligen slog jag henne med billiarten i pannan så hårdt som hon kunde och blundade hennes ansichte; så at hon tyckte wara öfwerwunnen; war mina anfächtning af en strid med mina tankar, dem jag öfwerwunnit.

– Tyckte såsom interior esset, integratur, som betydde med min anfächtning at jag innerligen wunnit.

– Sedan dickendal för mig hela natten, en något heligt, som stötz med sacramentum et sanctificatum, jag fant mig liggia i säng med en, och sade om du icke hade sagt sanctificatum, skulle wi giöra; jag wände mig ifrån henne, hon med sin hand rörde min och de blef stor, så stor hon någonsin warit, jag wände mig om, applicerade, wek sig; dock trängde han in, hon sade at han war lång, jag tänkte på med det, at barn måste bli af, och gick ut en merveille.

war en med säng sin tom draakster, men han gick bort straxt.

Detta betyder, at yttersta kiärlek för det Gudliga, ty all kiärlek har därifrån sitt ursprung, är en series; i kroppen är det werkliga i proprium(?) ...; när hela sinte är der, och mig. så betyder det kiärleken för sapientia. Det kunna har warit för veritates

doch sa en cyprianisk dygd och det intet giörde som
man da war benta, betyder at man bör tiga, och in-
gen höra af det; ty för naturligt förstånd är det impurum,
i sig sielft purum.

Sedan sammade jag in litet, och syntes mig flyta
nog olja med något blandadt senap uti; som kan
wara mitt lefwerne för framtiden, at der kan wa-
ra förnöjelse med någon widerwärdighet, eller
at det betyder en läkedom för mig.

Detta skiedde i Leiden, om morgon d. 24 April.

24 x 25. Uti Amsterdam

war jag hela natten uti wid pass 11 timar hwarande
i sömn och wakande, uti en underlig dwala, wiste
allt hwad jag drömde, höltz mina tankar ej-
bundna, som giorde mig ibland förwillad; den
sammaste staten kan jag intet beskrifwa, hwarwid
woro mina dubbla tankar likasom skildes åt
eller sletz sönder: ibland annat drömde, at
jag talade några gånger med Kong Carl d. XII
och han talte till mig, det jag undrade
öfwer, uti ett på bruten fransöska det jag intet
förstod; som ock då jag talte till andra, och
jag menade han intet hörde, när han wände
sig, som jag blygdes för jag sagt. Det betyder, de
at Gud talar med mig, och at jag det minsta
deraf förstår, ty det äro representationer, deraf jag
ännu rätt litet förstår deraf. och at han hörer

och märckar allt hwad som sagdt, och hwarie
tancka, som man har; som och det så wisst, at
inga tancka undslipper, dan han icke ser, och
i grund allt, wetandes långt mehr än jag sielf.

~~24 x 25~~.

Tycktes at fruntimmer af manfolck woro satte
i ett skepp, at föra dess; och en hölt min hand
den jag tog af honom, han wiste mig några
hus i en wacker kammare, dar och wij war-
betyder kammarkan at jag wist arbete skal, ef-
warpricka til England; och at jag skall
den dagen förnär det, som derpå jag bad
wara mig, som och skedde til H. Hiov: Post.

25 x 26. uti Haag.

Resskian och kostelig samma, in mot 11 timar-
ind representationer utställtes, igenom att
fruntimmer som war gifft förföljt mig, men
jag samumadas, at antydt det hwgren förelser
mig ifrån förställelser och förföljelser.

Ett gift fruntimber wille skiufra mig, men
jag tyckte om en ogift, hwad som blef
ond och förföljt mig, men jag arnadde
doch den ogiftta, och war med henne och
älskad henne: hwar betydt ummittamè
war ett fruntimmer, som hwad ingen wacka

ogrunden, som wi gick omkring, som jag skulle gifta mig med, hwar pietas och der jemwäl sapientia, som sägs de ogudachtige wara uti och med henne, dessemellan henne gå wetenskapeligit sätt, som tycktes wara för sielfwa giftermålet.
Sen ock gå ett wist sätt representeradt, at jag intet borde befatta mig med andre böcker, som angår theologien och dylika saker; ty det har jag i Guds ord och af dett Helg Anda.

d. 28 x 29.

Förra natten tyckte jag se konung Carl d. XII, den jag beförän dedicerat mitt arbete, men jag tyckte nu at han war uppstånden af döda, och at jag gick ut, och wille nu dedicera honom, liksom en annan.
jag gick en wäg fram, ~~war~~ war en korswäg, wiste mig at gå upp, ~~och~~ jag gick alltså; men tyckte at det war allenast några dagar igen, gick så tillbakars i planen, woro der mycket folck, jag wille gå ut och kringdans hölt starckt.
jag gaf några fruchter till en trägårdsmästare till försälja, han sålde, och bragte mig tillbakars twå Caroliner, men sade at han behållit för sig 13 daler, det jag intet brydde mig om.
tykte mig läsa mitt arbete, att främtimbar i munnen

sängen såg dragen, han war fet och röd, jag kyste han-
sat på bröstet, han drog sig intet mycket undan,
han wiste mig sitt gamliga ~~öra~~ och något fellt, m
jag wille intet hafwa at beskaffa med honom.

Allt detta synes, ~~at jag bör~~ som mig tyckes, at
jag bör änwända min öfriga tid på det högre
är, och ~~som~~ intet på det wärldsliga at skrifwa,
som långt under är, utan på det som angår
sielfwa centrum af allt, och ~~den hela~~ hwad Chri-
stum angår. Gud ware så nådig och upplyse mig
widare, hwad min plicht är, ty jag är ännu
i något mörcker, hwarthän jag bör wända
mig.

Tyckte en som har skrifwit kort — til konung Fredric
han tyckte det war kort, befalte några wersa til den,
som först war ett fruntimmer sedan en liten karl.
at på åtskilligt sätt wersera den med amman och
dyktil, de giorde sitt bästa, dock såg jag intet de
skadat honom el giordt honom kort; han sade
uti annalen af 36 och 37, som at dagen, (som war
dagen från min förwandelse) at han wille låna
en hop, och gå til [illegible], och intet betala
dem han lånt utaf; det sade jag til [illegible],
at han skulle berätta det til konungen, det sy-
nes betyda, at om jag går fort med det andra,
jag förarsatt mig, at jag lånt en hop af det an-
deliga, at dermed gå til [illegible], det jag icket
wille betala om intet sielf ansedder.

30 April 1 maij.

Drog en med en wärja, som stod uprest, wärjan war uddig och hwast, och något stort på wackerwarnan, jag war i fara för honom, jag ~~hade~~ såg han war något drucken och således kunnat giöra skada: betydde ~~jag~~ at jag dagen förut druckit något mehr än jag borde, som ~~ar~~ intet var spiritus, utan carnis, och således skadeligt.

Sedan hade jag med mig Eleazar mi ofladebror, som jag träffa, denna blef attaquerad af ett willdiur, som holt honom och bet, jag wille draga ~~honom ut~~ swinet ut med en hake, men kunde intet; sedan gick jag op, och såg at han låg emellan denna willdiur som åto hans hufwud, fick ingen som hielp honom, jag sprang derifrån: betydde, så jag tror, at jag dagen förut, har nog curerat pellinculam, och tagit til lifs ~~et~~ öfwerflödigt, som och war af carnis och intet spiritus, ty sådant är swina Esfwarna, och förstådde af Pauli, kalla comessationes.

Dagen derpå önskade jag mig något derföre, war kom i en betänklig stark frestelse. at jag nu hade efter skulle få följa min appetit, kom uti en underlig phantasie, ~~men~~ och likaste chagrin; men blef dock hastigt bragt derifrån, sedan jag läste och sjungit en Psalm: hälst då jag intet wil wara min egen, utan lefwa som en novus homo ~~creatura~~ in Christo.

några dagar åter derefter, war jag underwandes några timar uti en andelig ånglan, uti det iag icke såg orsaken, ahwar jag ~~tyckte~~ wara försäkrad om guds nåd, dock ~~allt~~ efter middagen war iag uti en ganska stor förnöijelse, och andelig frid.

När jag reste ifrån Haag, uti Maaslandssluus, som war d. 14 ~~April~~ Maji, syntes mig Broor Jesper wara i fängelse istället för min skull, som och en annan ~~[illegible]~~ jag ~~[illegible]~~ har och lagt i wåga något och fördt in, det jag tyckte mig wara ansenlig fara, Läns domare, som skulle döma honom, de gud kommer öfwergifwa hemna uti sina händer; ~~och de giorde~~ omedelbart såg jag foglar, som komo flygande hit mig, och jag med en tråddig knif dett fella och gafft at the dödde. Sedan kommo domarena och giorde min Broor Jesper fri, der jag den hystes och glädde mig deröfwer. betydde det jag namnt tillsamnde i mina tanckar, da jag dock intet andras gifwit dödat; och det jag derföre förklarades fri.

Uti Harderwik, som war wid ankomsten i England fick jag allenast några timar, och da spelad

mig umgicks, som lärer wara mitt arbete hwa-
det war. och 4 x 5 maj. efter Engelska stylen: 1
Hwad som jag förlorade en Nedel, och den som fant
den fick derföre allenast 9 styfwer: som och en
annan, som gittat en sådan Nedel, och den
köpte för allenast 9 styfwer; och sade jag på franska,
at det war prelaten: hwarmedelst hwad war
skett i England, en dess imedlertid, en dess omedelbart
2. Hwar som underwiste på mina kopparstyck,
som woro wäl giorde, och wille se mitt concept,
som om jag kunnat så concipera de som de woro
giorde. lärer betyda det mitt arbete winner
approbation, och de tro at jag icke kunnat giö-
ra det. 3. kom mig tilhanda ett ~~lär~~ litet
kunst, som jag betalte föra 9 styfwer, men jag
öpnade det låg inuti en stor bok med wackert
papper, och mitt uti många skiöna desseiner,
det öfriga war wackert papper; der satt ett fruen-
timber på wänstra handen; som sig flyttade
på högra, och bläddrade i boken, då och desseiner
komo fram: jag tyckte det wara meningen
af desseint, at jag skulle i England låta sätta
en hop sådana desseiner allt ensamt: fruen-
timbret gick en ganska bred gorge, och på

bägge sidorne ända ned hal wore, hwilket war glaseradt
som glaserad, och på huen war en miniaturmål-
ning: som lära betyda, at jag med Guds hielp.
lära i England utföra en hop saker deszutom
i mitt arbete; och at sätta ~~spe~~ speculation ned
sig ad priora, så som warit ~~ad~~ in praeparandis,
~~som~~ omskiftning af wänet synes betyda.

4. Sedan jag war befalt at gå med Ber-
genstierna på en commission, hwartil penninga
ordinerades, sedan det war ~~til~~ [illegible] ~~fu~~sicilien,
med hwilken commission jag war wäl nögd: men
sedan dock at man kunna där at wachta sig
för scorpioner; lära betyda något som jag
skal lära få i commiss. sedan mitt arbete blef-
wer färdigt, om kanske jag kunna at wan-
ställa det på någon annan ort: och kanske
uti någon annan sak.

d. 5 x 6 Maj: i London fick jag af en stor
man stryk, det jag tog til godo; så skulle jag
sättia mig på häst at rida med wagnen,
men så wände häst hufwudet och fick mig att
hufwudet och satt mig; hwad det betyder
wet jag ej, något måste jag försedt mig ~~it~~ med

en gudfruchtig skomakare, som war med mig i wagnen, har hindrat jag det lagerade: allenast jag intet tänckt på mitt arbete:

<u>Summa summarum</u>: det är intet annat än nåd hwarigenom wi blifwa saliga. 2 nåden är uti Jesu Christo, som är nådastolen. 3. kärleken til Gud i Christo är som salighetens befordras igenom. 4. och at man då låter föra sig af Jesu anda. 5. alt hwad af oss sielf kommer är dödt, och intet annat än synd, och ~~[illegible]~~ wärdt ewig fördömelse, 6. ty intet godt kan komma än ifrå Herran.

d 19 → 20 i London

d 20 skulle gå til Herrans nattward i swenska kyrkan, då jag befunnen ~~[illegible]~~ i ~~många~~ fallit in i många förundersamliga tankar, at jag wille at min kropp continuelligen rebellerar, som ock repraesenterades mig igenom, at skulle något wara: om morgonen til söndagen, kom mig igen andan hels klart i minnet, at det är det manna, som kommer ifrån himmelen, så at det war hemligt i sinne och werkande men hel klart han lät mig i tanke och minne så betydt Christi i Herrans nattward; dagen förut disappreciade jag så, at jag hade inwärtes ro och frid i Herrans skickelse, som ock hela tiden kommit den heliga andans starcka wärcka, de förnöjelse och det paradisiska himmelriket, så hela kroppen.

Påminte dess utan hålla mig i styr, at icke jag skulle
efter himmel, men icke för i syftemål at befordra
[illegible], helst jag 3 gånger i ~~[illegible]~~ hast. drömd-
at det så aldeles icke war emot Guds stadfästelse,
i följe med Prof. Öhrwall på någon ställe; men
hwarannan jag aldrig blef at erkänna, så om
[illegible] jag begripit; dess sannt det mig, hwad
för någon dagar förut mig i drömmen förestäl-
tes, at jag en dag skulle komma i hennes
[illegible], hwarom det och wijs gjordes, så at
om Gud det icke annat meni [illegible], hwad
jag satt efter at bli på hennes ställe, parti-
cularitetet [illegible] jag ej bekänna.

dag förtfarande den innerliga glädjen [illegible]
så stark, helst när jag war för mig allena,
utan sällskap, morgnar, aftnar, dagar, at det
kan liknas wid en himmelsk glädje här på
jorden; det jag sökte at behålla, så läng-
jag med gemenskap [illegible] allena, jag har gått ge-
nom wägar, och sökte wetta [illegible], [illegible]
jag går på sidan, och i [illegible] ~~[illegible]~~ sal
mitt wäsen, förnimmande det; men innerliga
[illegible] är det Guds andas influens som altid
med, det Gud bäst erkänt. Genom [illegible]
[illegible] det, så [illegible] det ut [illegible].

ty tänckte jag, att emedan jag har det himmelska nöjet, hwad må jag söka efter det werldsliga, som i comparaison är intet, inconstant, skadeligt, stridande deremot, och det förstörande.

igenom särskillta händelser fördes jag uti kyrkian, som Moraviska Brödrena hafwa, som berätta sig wara de rätta Lutherska, och känna de heliga andans wärckan, så de berätta hwarannat, och se endast på Guds nåd och Christi blod och förtienst, och enfaldeligen gå i wandel: derom bättre en annan gång. kan mig ännu intet wara tillåtit att foga broderskap med dem: deras kyrckia repraesenterades mig 3 månad förut, som jag de ganska wäl såg, och alla där woro klädda som prester.

Junii 11 x 12.

war jag i tanckar om de som resisterade den heliga anda, och de som lemnade sig af honom regera: syntes mig en man i swart med en wärja, en annan gick emot honom, men blef blesserad af ~~wa~~ hans wärja, denna ilende efter sina stöd, den ~~gonande~~ som blef sticken med wrak och tiennegarnen, at tott sina 2: han åter

en annan, som strekte med honom, der stack en blaf ock
igenom tungan, at blodet syntes. – jag hade ett långt
stycke, tänckte om han skulle komma til mig, at jag
wille hålla det framför mig, och: det samma han
war intet långt ifrån mig, såg jag at han kastade
wagnen ifrån sig, och gick sin wäg, ~~idet~~, och som jag
undrade derpå, wäckte jag at en gick framför
mig, som hade wändt om sin wagn och wille
gifwa honom den, och gifwa sig på med och med, så
war orsak at han kastade om sin wagn.

d. 15 x 16 Junii; d. 16 war en söndag.

förestäldes mig representationer af mitt förra lefwerne,
och sedan sedt jag gick den afgrunden som war på alla
sidor, och at jag wände om: där kom jag i en
ganska härlig lund, besatt öfwer allt med skö-
na skiöna trä i skön ordning, på
en sijda der wara quar wissnad sidor, kun-
de war med grafwar omfång, dock intet der sidt
jag war, jag wille öfwer en skog, som war
först, ned och grad ut, men jag wägt mig
intet för farlighetz skull. – Sedan wågdt styckta
derifrån ett stort och ganska präktigt palais med
flyglar, der wille jag begära logement hos mig,
at alltid hafwa prospect af lund och grafwarna,
at fönster långt ut på flygeln war ett öpet; der
jag tyckte wilja hafwa mitt rum. Wäcktes det
war söndagen jag skulle war i det vindskijan, så

betyder de härlige lustbyggnader, palais, hvaraf man
nu dessutom af mitt arbete, som skydde och hwalf,
det jag kunnat derunder se.

d. 20 x 21.

Tycktes at det deliberades om jag skulle admitteras i societete der, el. at deraf vid; men fader kom ut, och sade mig, at det jag skrifvit om providentia war det wackraste, jag förundrade mig, at det war allenast en liten tractat. — derefter en natt, fant jag i kyrkan mig naken, allenast med skiortan, at jag intet wågade mig fram = som calle war, at jag ännu intet war klädd af kläder som sig bör.

26 x 27.

war jag på ett ställe med många; gick förbi min drängen, som såg ganska illa ut, war ytterst förfärlig i comparaison emot det himmelska. — sedan gjorde jag länge som strede med canoner emot fienden, lång och hårdt förut, tänkte mig at fienden war slagen, han altså bad at dersammes attackerade med 10,000 man, gick mest på med wärjhandskan, blef aldeles slagen, war och på annat ställe, wille resa at upsöka [illegible] — woro många andre jag war, som wille igenom, men de woro af danska partiet, war jag rädd de at bli gripna, at de skulle intet föra, utan en danske soldat. — jag såg sen det war en spinnrock, som kom ut mig. — det jag hade först på wänstra foten, det jag sjelf wekat af, som war omlindat, hwilket sedan skulle komma til nytta igen. — en liten fogel i min bur som länge warit glömd, dansade af bröd, mat och dryck, gick ut och in i buren. — Jag Erk. Benzelius med en caraffe af tvänne lackar bredt, gick wäll af gammal, bredt här, at jag at sen gick i en kyrka, och satte sig alraunderst.

d. 1 x 2 Julii

Hadde mig ganska underligit; jag kan ej skrifwa rysningar, ~~som~~ som såsom förr när Christus giordt mig den gudomeliga nåden, dem nu på den andra, så hel en 10 a 15 efter hwarandra; jag wäntade at jag skulle kastas på mitt ansichte ~~såsom~~ som förra gången, men det skedde intet, wid sista rysningen lyftes jag op, at jag kände med händerna en rygg, jag strök hela ryggen samt inunder på bröstet; strax lade det sig ned, och jag såg ~~bröstet~~ ~~äfwen~~ framåt ~~äfwen~~ jemwel ansichte, men det helt obskurt; jag stod då på knä, jag tänkte om jag skulle så lägga mig wid bredewid, men det skedde intet, lika som det intet war lofgifwit: rysningar alla gingo nedifrån kroppen, op åt hufwudet: ~~som~~ detta war uti en wision, då jag hwarken war wakand el. sofwande, ty jag hade alla mina tankar tilsammans; ~~~ det war den inwärtes menniskian separerad ifrån den utwärtes, som ~~fel~~ kände det: när jag war hel wakan, kommo slika rysningar flera gånger öfwer mig. detta måste warit en helig ängel, emedan jag intet kastades på mitt ansichte, hwad det will betyda, wet wår Herre bäst: tyktes förut sägas mig, at jag skulle hafwa något för min lydnad af ämnat. Guds nåd och barmhertighet hans inwärtes och utwärtes manifester för mig, Gudi som allmägtig lof och ähra.

Utaf det efterföljande af annat märkte jag, at det wil betyda, at jag gifwa nu skulle wentilera de sensationis internis, men ej bygga, och ohwad fermenta; annars jag innan det bör wara byggt mig först det warma en emendation af det jag skrifwit i det arbetet, som och sedan synbart mig at jag ~~skulle~~ kan til at wexla om mina slätta skjortor och bullen nyget, då mig gafs något litet gult, deraf war ärnad och baggar.

3 x 4 Juli.

Jag tyckte som upstod med en fördolt lindelse för grenar, kysstande; då en annan alt slyckte derifrån synbart, effecten war, där jag war omkastande, som jag war in continuo oestro amoris: och sedan, ~~at til skulle~~ och som be-klagade, at det är intet förstånd. Se betyder at jag nu tyckt hwad jag skrif-wit de sensibus in genere, och operatione faculta-tum interiorum, Gestalt som som det är ut-tycktes intet ~~sälla~~ begripas kan: och at jag nu kommer til ändra detta för de cerebro.

d. 7 x 8 Juli.

Jag gick ut ifrån en aflång glob con-centrerande sig til högsta ögat i för nederst af globen; war som en twenga, som så fort sändt ifrån sig. Betyder, att sig hwar, at det innersta war fambuänn, och ett centru

af den underståendes globen, och det så dock
til en stor dast skal upptäckas, som ingen ännu wet -
wiste: hur at jag är dar til destinerad. Herrlig-
het war ofattbart bertz delsen af det samla-
aren jag fick at bestalla med, som bekräf-
tade af dok, atte alla objecta scientiarum
igen fruntimber sig præsenterade mig; ifr-
ont at war delibererade, om jag skulle ad-
mitteras uti societet dersom min fader war.

kom och gå de sedan tanke, och gantz
Jan war hiärteligen, som at giöra godt för
menniskioslägtet; ty wägt sig deras
synder, ja intil det får desse straffet:
ty om justitia war, måste den misericordia
per amorem.

d. 9 x 10.

Huru jag af talte med Konungen som war sit-
tiande uti en kammare, sedan med några herrar,
dem jag blef bekant med; the talte sins emel-
lan om mig, det jag fick at jag der förstyt
til amour och veneration, dem jag wille gå
hvad, sag jag at hwad af Drottningen
war tillagadt, jag war intet så klädd, som så
wordt ty jag hade sorn tagit af mig hosen och
Herta kragen, skulle gå up och tager på mig
den, talte med min fader, som kyste mig

at jag bemötte honom at intet svarade, i det han drottningen up med sina: strax da drömde at jag kom i sällskap med Guds barn, ty dag efter ~~[illegible]~~ flyttade jag mig åt annat logement.

d. 14 och 15.

Talte med Brita Behm, som jag tyckte födt ett barn, son, men som sedan längst för detta war död, sade jag på Hebreu det kunde ske, war bekant af Gref Horn; i dess ställe woro brygga och rosenadler; han tog mig uti en kostelig stor wagn, hwars magnificence war öfwermåttan och förde mig til Graf Horn: ther, [illegible] til en måltid, jag gick bort, skulle sedan kom- ma dit, flög hemåt, men kom til en wac- ker stad, den jag såg, wände mig ~~[illegible]~~ wilse, wände om. Betyder wäl arbe- te om sensitiv animi af cerebro, som likna- des wid Brita Behms barn, at jag for i en kost- elig wagn til Graf Horn, som president i Cance- li collegio, et primus regni; for til en an- nan stad, långt til animam förlängt.

gick på en lång öfwer watn, ett skepp brede- wid, kom til en grop, i hwilken der på bröd, at hwar dag det förnödne bröd såsom at wi ink- läre wara den [illegible] förtydandet; Chri- sty liknad wid det andeliga brödet.

d. 21 x 22.

Jag var i församling, der hwar och en hade en liten crona på hufwudet, och twå som stodo främst, med ganska stora och härligare cronor, en talte med glödir, som war hälft fransysk, hälft tyska. Betydde de som fådt martyr cronor, dem jag tänckte på dagen förut; men hwilka de twå woro, om det war Huss, wet jag ej.

Ett litet barn wille hålla af mig, tog mig till sig, men jag tyckte omsider wägra det: betydde, att man måste wara såsom barn emot wår Herre, på hwilka wänckar jag sedan föll, emedan barn äro hwarannan gånger egensinnade sijo som och wettar förut. Det är, att man icke sielf sörjer så fort det andeliga, som det det igenom wår egen kraft kom, ej heller för det werldzliga, utan som ett barn kastar all omsorg på wår Herra.

Trängde mig i en församling, tyckte gå ut i tid, men war allt fullt, trängde mig doch fram, kom på en tom bänck som war der på, som jag wille tränga mig ini. Betydde att jag med egen omsorg wille komma i de församlingen, och att jag wille hålla mig för andra obekant. det jag och dagen förut gjordt: men de omsorg bör ~~[illegible]~~ wara med wår Herre

hvar jag wakande, kom jag åt en öfwersten, at
så mycket gull för mig, och kastade full. betyder at
wår Herre, som dispenserar allt, gifwer mig til mitt
andeliga och werldsliga allt hwad jag behöfwer
när jag som ett barn kastar min omsorg å
honom.

d. 22 x 23.

Syntes länge att ganska högt flygande igenom
thet en fådra cirkel at jag kom med rigtigt
då jag blef matt. — Jag war hos fisk(?) och
en kostlig tupel, uthom waggarne, och ett gult
stycke. Betydde det jag länge förwarat godt i sinne
och hiärta, att det wi Cato Christus draga fram
åt oss i det andeliga och werldsliga, är allt.

Såg at en gosse sände bort med en min spar-
ka. Caro ~~.....~~ at och jag wände ester honom
Carund wara at jag intet kantal komma.

d. 24 x 25.

Förutan annat, syntes jag wara med många
i sällskap, och wi gjorde oss lustiga, tycktes skulle
wara gåst hos en; kom bort derifrån, at resa,
tycktes skulle komma tilbakars, men då jag for,
for jag derifrån; ~~dock måtte~~ det jag intet
tänkte, mötte mig en, som sade sig hafwa
tilstält åt mig til en säng scarlakan, dock
något annat min uteslag: om jag med

mitt arbete skal säga en annan ting, och tilwända det til ett annat, hwat jag intet; detta war mig märkelt.

d. 28 x 29

Jag min fader i en stor skiortskrud framman-före en församling, han talte med mig wänligit, och wille föra mig in til en i all ären, som tycktes sofwa, och beratta om ungimen, jag gick sachta derifrån, warandes rädd at wäcka honom op. war, at jag aldrig begynte at läsa Bibelen om qwellan, och at jag war widd lördag afton, och intet prepareradt mig som sig borde

d. 29 x 30.

Jag sågh ett diur stort med wingar, iblandt såg ut som en menniskia, doch med stort gap, han tordes intet röra mig, jag for efter honom med wärjan, hwilken ingen wiste och menst at träffa honom, i wingarne endtel. på wille skulle stack jag in wärian i gapet på honom, doch med intet stor krafft; jag gick högre op, tyckte sågs som han ware dödat. Jag tänckte på drömmen förut om qwinnan och draken i Apocalypsi och önskade jag kunde dräpa draken, som doch intet står någol i min magt allenast utan Guds

såg jag honom stå för mig med skutgräar, och han sköt uhr ett horn attar, hvilket doch skaddade mig intet, ty jag bevarades då, då strax därpå

30 Juli : 1 Aug.

war länge uti en helig rysning, dock domnade in uti en stark sömn, tyckte om något heligt skulle se, tyckte, att jag bestundades på mitt ansikte, men se det intet visst förstå, sedan lyfte jag därifrån, och fant ved ryggen på mig en som jag tyckte vara bekant, förtröt att han tagit mig ifrån detta stället, då han ifrån mig gick, att han intet skulle så göra ~~mig~~ mer. Omfattade sedan rysningarna, men visste ännu intet. var att ~~mig~~ heligt kom ~~mig~~ til mig och så värdade mig, och jag förde til detta mitt arbete jag i dag begynte att skrifva om sensibus, och att jag wille det ändå icke skulle draga mig ifrån det angenämna

Sedan omvärdade jag uppå en procession af gäster, komo alltså heligaste skiöna stora gäster til stort antal: sedan mera, med skiöna sköna gäster, som komo til mig

hela, sena, stora, med stora skägg eneste: So
betydde mitt arbete jag nu ~~har~~ begynt, de
Sensorio et Cerebro: så at jag nu skul-
le hafwa Guds tilstånd dertil, samt ~~ti~~ jag
hwar gror mig derutinnan bistånd.

4 x 5 aug.

jag en karl med mig med dragen wärja,
jag tyckte hafwa at warja med silfwerfäste, men
när han kom, hade jag intet, utan en sönder
sticka. han kastade sig på mig ryggen, och tog
mina händer, jag ropade om hielp, men
det hände intet.
Sedan satt jag at gräla med en karl, uti
A. S. R. rummet, tyckte skrytte därutöfwer, at
jag war så starck. Betydde, at jag för-
satt mig emot min Gud, en dagelig-
en tanckar sammanhängde med mig, dan-
hemma ingen menniska utan allena Gud kan
hielpa mig, samt och det jag skrifwit för I. H.
om mitt arbete, jag wände mig dage-
dagsåt til Guds ord, om sant hänger
at ingen menniska utan allena Gud kan
förlåta synderna, ochsatt jag mig: Derasom
om Wichtandet, och gifwit mig och det con-
marchir.

8 x 9.

kom i kammarn, jag såg dessa ~~thinken~~ uti ~~kam~~
kammaren ... , det stora war wid ~~upp~~ åtstand

det andra bort åt Örebro, kommer Kamingar
derifrån sändes neder, dess sades sig straxt
åt Bohus, jag war med honom, och det ökte
sig; ty jag tyckte at fick mig uti en fullmacht,
gå at wara sielf i fara, men at jag intet
kände tienlig dukt, som intet kunde emot strå-
kan, dess war jag med. Sedan om små foglar
som satte sig omkring husets tak, som skulle
fläckas af. Betydde at jag intet wore ordine-
rad och ferdig at det om corpus reticulare
malpighii.

Aug: 26 x 27.

Dagarne förut war jag ganska bekymrad öfwer
bekymrad af mina synder, så jag tyckte intet wara
mig behjelpen; som hindrade mig sedan ganga at
berget genom natten: det ~~syntes~~ en tycktes jag der-
på först blefwit lättad: i natten syntes mig min
planta pedi wara grön grönt, som betydde det mina
synder wore förlåtna; som och en afgrund, det
jag äfwen war wälkommen igen.

d. 27 x 28.

Tycktes jag taga en bok uthur min faders Biblio-
theque; han satt i ett skap, skott med en dame,
der stora Etag er wora, och högre derdan
war en damans, då jag stod op, satte sig en
damans i mitt ställe, på det jag wille taga
det in igen, satte hon sig högre op, och gaf
mig wiena, at fruentimer satt en wänsta

handen, framsatte mig ett annat. jag steg op och
bad honom sitta der, han satt sig, men det war
ingen skillnad utan bannskap, at jag der kommit
före, det togs in wijn, han sågs at han ophögg-
ade i ett rummen, mig gafs en rummenen,
dess jag och en ung drack ut. men det blef-
ligaste jag kunnat smaka, hwar in uti det ban-
en det, som det wore himmelskt nectar; den
[illegible] satt alltid i sitt rum med spegl-
ned wänt. Betyder huru jag fått hielp til
mitt arbete, ifrån högre hand, och at jag
alldeles brukas som ett instrument, hwarföre
jag och sade med mig [illegible] i följe. hwarom
bystler jag sedan widare, at honom wänt; betyd.
och mig.

d. 1 x 2 aug.

Tänkte at d. 2 aug. gå til guds bord, men
jag förståndes, efter mitt wett, at man [illegible]
ifrån min sjuk. men sedan jag [illegible] står hand
som steg til mig [illegible] sprang, men gjorde mig
intet ondt; jag wiste det til min skada sedan satt
bredewid mig, den som en tell gjorde ondt.
andeligt det war at daga [illegible] hwad jag wille
slyta af en min [illegible] at de [illegible]
familier ombring mig
Det tyckte jag betyda at d. dagen qwäll [illegible]
sin Konung som war i så stor nöd; och

ingaf sig til de dygder, utaf de och dem blef de
död, och det som hände, som war frugte: war och
dotter, widerstånd och hand Gh. för en stor och
wäl resolverade från mig, at jag kunde intet
ega mig från christi församling, och det
tänga hwarandra wettenad, och det jag då blef
under: död igen, widare kunde jag intet för-
stå, för at erindringen är ett mysterium.
jag afföll mig derpå, war det de för-
andt [illegible], som [illegible] när jag skulle
~~fara~~ efter bestellning.

d. 16 sept. om en söndag efter
middag.

om natten emellan d. 15 och 16 såg jag i sömnen twå
konungar, konung i Frankrike och Pålen, som præpare-
rade sublima ting. en sal om ett stycke, som för mig
för mig när jag gick ut: betydde det jag skrefwit
war til begynnelsen som war det första och första capitlet
om [illegible] [illegible]

strax efter middagen när jag sof, syntes mig
ett fruntimmer, men jag intet wisste hwad, war
ganska rik, ~~at hallen~~ och i ganska hwita kläder,
jag wille taga något af henne til det dricka,
som sade sig intet hafwa gwack, dock war en kanne
dy med, som gaf mig sin watn at få ett glas, som
han sade gwandt i sina kläder som föllo dessa
ner, då jag fick ganska wackra, svara
skinande, och Calmare i blå ... och
chamar sedan igen det, så skulle wara at
dricka, menandes det wara chocolade, om det
~~wa~~ skulle wara win, jag tyckte det intet wilja taga,
när det war chocolade, men så wackert

jag sofwa: hwilket mig derpå sa att hör en röst
annan gång sedan förkunning nog sagt och [illegible]
och sagt: jag [illegible] rätt i samma [illegible]
Gusta blå där. detta kan jag icke annat än
kand det ärligt där, om det war det förwänt
jag tyckte att [illegible] där det [illegible] samlat i
med och ni jag [illegible], och det som war
förmanande, [illegible] och jag [illegible] i [illegible]
[illegible] att [illegible] och [illegible] det jag [illegible]
sedan, jemte jag fant mig [illegible] dags [illegible]
[illegible] i [illegible] och [illegible]

d. 17 x 18.

Sågh [illegible] af [illegible], och en [illegible] sig
gå [illegible] i [illegible] [illegible]
af [illegible] och Frankrike.

d. 18 x 19.

Hwar på gick en mörck öfwer som war
mig [illegible], med en jernhake i handen;
som [illegible] intet war lång att gå
med, hwem tel [illegible] [illegible] mörck,
[illegible] en fång; der [illegible] [illegible]
emot mig, [illegible], med [illegible], som
[illegible] wille [illegible] mig; jag war [illegible]
men det [illegible] åt mig, att du skulle i
[illegible] igen: [illegible] mig något
förrän ändå jag gådt igen första capitlet om
[illegible]

~~d. 27~~ d. 28

Som war en söndag, innan jag somnade war jag i tanckar starckt om det jag har under hand att skrifwa; då sades mig: håll munn på dig, eller jag slår dig; såg jag då en sittia på en is, och jag war rädd, kom liksom uti en extase; jag höll med tanckarne in, och bar i en så'n rysning, som war det jag intet skulle så länge hålla i dermed, helst om söndag och kanske om afftonen.

d. 29 och 30.

Som war Lördagen til en söndag, såg jag en genomskärning af det skönaste Palais som någonsin kunde ses, skars som sedan mitt på; mig sades att uti societeten skulle wara beställt att jag blef ett membrum som woro immortale, hwilket ingen förr warit utan en som död warit och lefwat; med sades att det ware flera; jag kom i tanckar, om icke det war angelägnast att wara hos Gud och så lefwa, så att detta meriterade det jag då bragt til slut om formis organicis in genere, och förnämligast slutet: sedan sade en att han wille helsa på mig kl: 10; som wiste intet hwar jag bodde, jag swarade då, så jag tyckte

at jag hade i gästsalen af det palais: Sambe-
tydde at det jag dett med quicksilfs sphaerens
om fåfängt war förtänckt, at det fara skall
nog der under, at se det fästligaro at
Juda war jag med framtidens, men will
intet vara de, som jag lofft med de sagen
Religion fara at bygdefta, hvarmed mycket
infall mig, så jag lo med sielf ock Gudz be-
fag, men at de skall inspireras hvarmed be-
gifwa efter sitt behag, men skall ongsa
at vara med de fara, dess intet gemen
mig ja utan Gudz. Gud lätte mig förnimma
intet mig förfast, det jag intet tror.

d. 3 oct: eftermiddag.

Kom jag i en liten sömn, ögnaskenliga hvad det
war inersta ock intimiore, hvad causae, finis, så at
ordin kunde considerat finis ock se der undutes, ibland
sig fara ingen mer fira af inbörd, och den som
der in kommer af spiritu ad corpore, en af corpor
ock ock sigud ifrån det inersta, ty in sjelfta intet
emot efter om det se strafsam mot det andeliga
hvad som regnar kämna in sielf anarchia om man
efter sinnen, af wara omsorgs som ifrån folja med.

d. 3 ad 6

Utskottliga gisor, har förmärkt at det gifwas änglar
af allehanda slag, den ena ändå som är Christi,
ock den andra som är för alt beskrifwa med sig,
ock de andra lockas man så lätt at

gå in med dem, men olyckelig den som det giör,
kan mig föra en af denna gång laram af detta,
som första förnämda äd på dettasätt, at det kunde
intet tillåtas, så at det ena emot annat äd föra
tu an som den som kommer af Christo; jag
såg ock som en eld, som kom til mig. Der-
före är det at heliga andarna, som är en
sak men intet utan igen Christus sielf af dess
anda han giöra; vi hvad farlig sakra jag men
vil den natten 29 x 30 represanterades mig
derefter i sömn, det jag war på en ö, som
sedan kringstöder, ke vidare til ett farlig stort
svalg, men på andra sidan kunde intet komma
at hielpa mig, ty mäste gick jag tillbaka.
men ~~Christus~~ gud igenom är endast som mig sielf på Guds-
kunna: för en så en tagga af hwarandra,
hwar tror jag ut, utan utföra af detta, utan
hvilken ingen kan komma til Gud.

6 x 7. Oct.

War ganska mycket af dess nådiga, huru att sedan
floor af Gud, som man fwardragen, skinnande, dog
gick intet bestånd, det skulle intet gälla, ty wecklades
det ahop, af loforade at affäska mig bättra, skulle af
som att inmärkget bekänner; ville sielft thet giöra
om söndagarna. Hwar wet jag gådt med mitt för-
stånd af phantasie in, uti något, som bättre wid

det swåraste steget, som intet håller stånd, utan sig
att dö, som är försichtighet jag des utom mina
tanckar. Sedan berättade något om min bok,
man sade att den wore en Liber divinus de
Dei cultu et amore, jag tror det war och något om
spiritibus, jag trodde jag sade något därom uti min
de Infinito, men swarades intet därtil: jag be-
fan i tanckar och i underrättelse, at all amor
til hwad ting det wara må, som til mina arbe-
ten jag ser under händer, när man ej har
den, och intet som ett medium til den enda
XV. amoren som är Guds til Gud och Christo Jesu,
wore en amor meretricius, hwarföre och sådant
altid liknas wid meretricationi i Guds ord; det
~~war~~ är och det som mig undfalt är; men när
man har ändamålet för Gud det förnämsta, så har
man därtil ingen annan kärlek, än den man finnes
benägen at befordra den til Gud. Syntes och Sr Jean
Peter och andra stora herrar, som förwexlade mig
nämnde jag sade Gästformar; sent stod hwad därtil
de woro etc. det har gifwit mig åtskilliga wisor
strött bröd och wassa, Gud gifwe(?) jag tror,
det är det andeliga brödet
Utaf detta och det föregående finnes huru swårt
at lott en människia är förförd af andra an-
der, ty hwilka repraesentera sig efter hwars och
ens amour, ty amoren repraesenteras med qwinfolk
jämwäl i sielfwa wärket som fruntimber i drö-

d. 7 x 8

Tyckte willa gå en wäg fram, men såg en liten
gosse, som gick en liten stig, jag följde honom, men
war en dimba, jag tyckte at soldater war [illegible],
jag gick [illegible] och [illegible], men tyckte dock det
wara intet fiender utan af wårt egit folck,
men jag fant mig intet se någon wäg fram,
wände om, och kom in i ett ostädigt rum,
begiärte en damm Camera, fick ock; begiärte
watn, som sade det war [illegible] af [illegible],
begiärte så mycket, erhölt [illegible]; war at jag
jag warit på en wästra wäg, at följt mitt
förstånd uti en dimba, då man är rädd [illegible]
wal för sitt egit folck, som det wore fiender; [illegible]
med man går utan wägen, at man rädd
för ingen; [illegible] at det, at [illegible]
land, mycket at i det war [illegible] [illegible]
[illegible]

Jag sad in i [illegible] en som [illegible] en [illegible] [illegible],
[illegible] den [illegible], och som förstånd; som war
at det [illegible] förstånd; men man går
[illegible] den wägen, at man [illegible] [illegible]
[illegible] Gud at Christo, at intet [illegible] sig sielf,
eller sätter sig [illegible] till [illegible] sitt egit förstånd
[illegible] fant man, at wi med de soldater at [illegible]

at emot satan continuerligen, emedan war för
Gudz anda utaf lif, tå är det ängsligt en wäldina,
en hwart om, är det ängsligt en andes, men
hålles ifrån det ena til det andra, ty bör man
intet desperera utan lita på Gudz nåd: i förra
natten tyckes jag understundom fullmagt af en
Capitain Lieutenant och dylikt, men jag sökte
Secret: Bierchenius at säja det jag wille släppa
wid en förra bestallning at wara allena,
som de tyckte at jag intet det förstod hwad
det wille säja at wara soldat, at strida
emot satan, ty Gud sände denna ängsan
med sanna som strida för sanna. Detta är
den största understödet, som är uppdragen,
at Gud sielf har behagt upplysa mig uti:
jag sammal i visione ett hierta full med blod, en
kärleken

d. 8 x 9.

Denna natten under den förnämsta i bland
alla, emedan jag såg Regnum Innocentiæ; tyckt
jag nedanföre mig den skiönaste trägård, som
ses kunde, derpå hwarenda sattes gerade rader
efter hand, som sedan uti en lång kammare,
ther stode hwita skiöna kärl med miölk och
bröd uti, så appetitligit, at intet appetitligare
kunde föreställas, jag war i sällskap med ett
fruentimmer, som jag intet minns hwarken, så gick
jag tilbakars, hwar til mig ett litet wackert af

obegripligit barn, som sade mig at hon dat fruentim=
ret har gådt bort, utan at tagit afsked, bad mig
köpa det hemma en bok, som hon wille taga op,
men deto wiste mig intet, undantagande, utom dess
tyckte jag wara på min wälsigning en sopper thi att
hus et palais for sig sielft, der woro bekanta, ibland
dem Archit. Lagerberg, Ehrenpreus och andra, så
att war på min depence, tyckte det kosta mig myci=
ket, men somliga gingo fram och tilbakars, at det
war min depence, ibland stridde jag der intet om, ty jag
märkte, att allt bestodes af den herren, som
hade de ägendom, alt wiste mig dit. war ett
Regno Innocentiæ, och det jag beklagade de an=
dra och underlåtelse utan att så dem, om det
betydde mitt arbete, at intet wara tilsamman
med dem, sedan jag berettas dem darmed. och
något annat: bemärkt war sielfwa innocentiæ
och det wardt jag ganska röd, och wille ogärna
wara i ett sådant rike, der alt inno=
ce war. Betäckt jag at jag war underkandat ha=
dersifrån: hwad det fruentimret war, som gick
bort utan afsked, weet jag intet hwad det war säja
war dagar dagen och 49, så klarsynt at jag sätt
böcker de gamla bibeln utan minsta incommoditet.

d 9 x 10

In visione som om wid i stortappt, som brand stackt, som

betydde igenom mig. Sedan war jag uppe med prin-
[illegible], som hade händer så att wexla pulla, det jag wille
wara [illegible], som betydde at jag drog
förut skolat och med mitt arbete, som war at skola för-
slutt ifrån thet andra, af en del wänner [illegible], [illegible]
den skulle gifwa, af intet annat som att [illegible]
alla till förhoppning i anseende till det andra: jag war
dess uti en Gud [illegible] innan jag wakade, at
abandonnera detta arbetet, som och skulle om
intet hade i [illegible], tyckte mig se [illegible]
så att pulla med ett [illegible], jag fant intet [illegible],
det Hedwig min Syster [illegible], hade det
wara till Ulrica Adlersteen, som [illegible]
[illegible] efter mig, jag kom dit, jag
[illegible] det; sedan hade jag för mig con-
[illegible] [illegible] de ge och at [illegible] af
[illegible], hwarigenom jag tyckte at en continu-
erade med arbetet, gifwe Gud det wore intet
mitt [illegible], som jag af [illegible] intet
kan afslaga, utan det föll in mig uti förstone
om jag wille abandonnera det, till hwilket [illegible]
Gud dess hielpe mig, Gud wet [illegible]
wara ett barn föll så [illegible] sielf [illegible]. och
[illegible], jag wille förfölja och det, det hade hwarsom
så wara; war utan twifwel at jag wille wara
för fort uti detta

D. 10 x 11.

Syntes som jag war i gång med en, men intet wiste hwem, hwem sade med en herre, den jag frågade om jag hade fått bref för honom, emedan jag hörde wist mitt egna kropp, men sades mig, de skulle likså besett, Cammingarne gingo af och an, jag war dock allt med them; frågade min dräng om han sagt at jag sagde något, sade nej, sade at han intet kunnat honom säga. Betyder den menniskiska kyrkiga, at jag är der af intet antagen, och at jag säger det, jag intet har kunskap i religionen, utan det det förlorat, och de som skulle besett, widare får och ther

D. 12 x 13.

Syntes som en blef slagen af Gud slängd, och sedan så offentel som under hans predikat af Herren hwar af deraf det samma: betyder at när man blir besökt af wår Herre får man sedan stora swar och ånda at fortfara i det som under hans är til, så at besöket af frestelsen gör ohnäring derefter; jag war i tankar förut en dagen, at jag war så förnöjd, gaf mina tankar något fritt lopp, men frestelsen under det gaf detta hans til känna.

Sedan tyckte jag säga til mig, at Herren sielf wille underwisa mig; ty som jag fant, at jag i detta stånd at jag intet kunde märka annat än at Christus är allt i detta, at ingen Christus, så at det är intet bara sielfwa det ringaste dårhet göra, men de straffen, ty det bäst at gifwa sig på nåd och onåd, af under

Syntes mig därefter vara sådan passive [illegible] till kärlek[illegible].
jag såg ock i visionen, sedan sådana bördor, och en butelj
presenterades mig, som var förbud, att fruntimren skall
vilja upprätta mig, när jag nu kommit fort[illegible]
det sked, att jag intet vill, och detta praecaverades jä-
dra emot mig betagenhet, som är benägen till det
bara, emedan det först blifva att vara, och så
~~[illegible]~~ orsakat af vår kärleksgåvan, som mig an-
står.

d. 13 x 14.

Ibland annat syntes mig, att jag fick 14 dagar
sedan byggde ock så mycket omtänkande ok,
och vara lik en ängel, Gud gifve det vore
så, Gud stå mig barmhertigt bi at intet högfärd
vänd ifrån mig

d. 15 x 16.

Var i en vision att en man under en stor börda
och af hvar bördan, föll i kull under bördan, och
en annan kom till hjelp, men huru det sluttes
vet jag intet: Sedan var, att jag
ensam gick upp för en trappa, och såg döda
och kroppar för mig; sedan klättrade jag
mig upp för att se, efter en annan, men
såg intet annat, hvad jag kunde der. Betyd-
der att den som sjelf vill försöka det
hjelpa sig till himmelriket, eller till det goda,
förgriper sig sjelf, som ~~intet bör~~ och
ständigt förlita, som allt står i ...
trycka sig till Gud, så hjelper han oss sedan
och

d. 18 x 19 Octob:

Huru som en stor hund, den jag menade wara bun-
den flög åt mig, bet mig uti benet, kom en som
hölt hans käftar i hop, at han intet kunde göra mig
ondt. war det jag dagen förut hört en medicinsk
collegii oration, och jag förestält mig i tanckarne, at
de skulle nämna mig, som dess första anatomie-
Autor, dock war jag glad at det intet skulle
skedde; i detsamma [illegible] från en fransk
gick ifrån mig, så lärt wara at jag blef
[illegible] det [illegible] [illegible],

d. 19 x 20

Huru jag såg det ena djuret efter det an-
dra, da de utslogo sina wingar, woro
de drakar, jag flög öfwer de bort, doch en
stötte jag på. Sådane drakar betyda amores spu-
rios, som wiste sig, som de intet woro drakar
innan man får se wingarne, detta fick jag nu
[illegible] det förstånda.

d. 20 x 21.

War ganska wärdigt af [illegible] dagt, jag ~~war~~
~~om aftt~~ dagen förut fant jag för mig [illegible]
wara [illegible] til allt det som Gud [illegible]
[illegible] mig, emedan jag för mig så högst
war [illegible] [illegible] til mig sielf af [illegible]
dom, bad derföre Gud at taga den ifrån
mig, emedan det intet står i min macht,
[illegible] jag om [illegible] [illegible] än [illegible] [illegible].

hvi, som jag intet förr förnimt uti mig, at jag
liksom desperade om Guds nåd, oachtat jag intet
viste dess viste at Gud för nådig är, och mig
i större nåd ansett förr änd en annan, det
war en ångslan i siälen, men intet i sinnet,
så at der intet war känbart, än uti siälfwa
sinnet, utan några smärta i kroppen: i jag
sommande dagen ä: i:, syntes mig komma
hundar som följde mig helt efter, långt
omsider blef jag utaf med dem, och de
sade mig i tankarna, at denna som
underliga smärtan war at curera mig i-
från dessa; så at denna siäla smärtan
är, emedan satan skall tagas bort, och
det som så länge vexlat ut, hvilket för-
XX kommer at gripa uti ämnet af siäl
i tankarna

Sedan såg jag en stor konung, han war
konungen af Frankrike, som gick utan
suite och hade en ringa hofstat, at intet
af det kunde anses som en konung,
en med mig syntes intet wilja erkänna
honom för konung, jag sade at han war sådan
som intet begär sig dessom: war höflig emot

alla, utan allenast, helsa och med mig; då
han gick ut sade han ej hulle något hvit, utan
tog efter sig andras bordla, och bar sin kläd-
hans därhand. Stod annat sällskap, der
var en mycket simpel stol: Detta såg jag
drottningen, då Cammarjungfrun kom och begärt
sig, gjorde han jämnväl lika djupt reverenz,
och var intet högmod hos henne: Betyder
att uti Christo hvar intet det ringaste hög-
mod utan att han gör sig lika med an-
dra, ehuru han är den största konungen,
och intet bryr sig om det som stort är,
jämväl att han tager andras bördor
uppå sig; drottningen som är sapientia,
är likaså, tog och hör intet ogärna hvilket,
och som sig intet i sig sjelft hägna, fördet
hon är drottning

d. 26 x 27 Oct:

Tycktes mig förr att d. 27 oct: skulle komma seg-
dan jag åtog mig för cultu et amore Dei; syntes
jag vara Christum sielf, som jag omgicks med som
med en annan, utan fägna, som lånte litet af en
annan, någon penning; jag förtröt att han det
intet gjorde af mig, jag tog op summan,
deraf jag tyckte sielf lånt hålla en, och jämte en.

annan til, som frågade hwad det war, jag sade jag hade
intet hwad, om han fallit ifrån henne, jag gaf then, och hon
tog emot; och sade dend innocent wid byxorne en lek-
waksfog, som war status innocentiæ.
Sedan war jag i min kammar med en annan bekant
alt stängdt, och sade at jag wille wisa honom det jag
byggnad bättre, ther gick han ut med honom först uti
ett Bisom, som war mycket wackert, kammar inom för
kammaren, men fördes intet mig til, än i slängen fram-
gick, hwad han wille; jag gick ut med honom alt omin-
sakte, då jag öpnade dorn, såg jag en hel mark-
nad wara der byggnader, prästfrånwaro för mig
mycket kram, deruti syntes en flanck af stort
palais, men detta kom under, der syntes fram-
man före och på sidorna stolt fullt af skiönna
kiärl, porcellaine för mig synes, wyst uppställte. på
sido war alt i uppsatt ännu; som och sadan gol-
in uti min lilla kammare, som och synes. Detta
betyder alt det arbete jag nu för hand tager
i Guds namn, på förhand de calla Dei, på
sidan de amore, och at jag intet bör taga af
annans arbete, utan mitt, som det war i
min först der jag hyste, en kammar af bräd
und war det andra arbetet, och de om på
sidorna, som det går intet mig widkommer Gud
leder mig på den rätta wägen, som Christus
sade at jag intet bör förnöya utan honom.
Satt mig på en slädä swart hest, war hwit, han
wider modig, gick först ifrån om sedan wan-

då sig, när det jag skulle företaga, så då var
för mig mörkt, men kommer omsider på rätta
vägen.
När jag gick med min vän uti en lång gång,
kom en vacker flicka och föll sig i famnen, fäll sig
ömkade sig, jag frågade om hon kände honom, svarade
intet, jag tog henne ifrån honom och ledde
henne med armar, det var mitt [illegible] ver-
[illegible] det som addresserade sig, hvarifrån jag tog
henne i detta.
om morgon syntes mig uti en vision den
marknad som en disputing var uti min faders
hus i upsala, i salen ofvanföre, uti ingången
och alldeles öfver allt, detta betydde det samma,
så att det bör ske, så mycket vaksam
om morgonen då jag vaknade kom åter på
mig en sådan svimning eller deliquium, som
jag hade för 6 el 7 år sedan i Amsterdam,
då jag begynte Oecon: Regni anim: men
mycket subtilare, så att jag syntes vara nära
döden, men när jag såg ljuset, kastade mig
på mitt ansikte, gick dock svimningen öfver,
emedan små sömnar antogo mig, så att detta
deliquium var inre och djupare, ~~men~~ men strax
gick öfver, betydde som då att mitt hufvud skulle
och rensat ~~ifr~~ verkel ifrån det, som skulle
skola desse tankar, som och förra gången skedde,
emedan det gaf mig penetration, isynnerhet uti pen-
nan, som och nu representerades mig att jag syntes

[illegible]

~~Du som i höghet tror~~
~~sälheten vinna lyd ej~~
~~en fåfäng~~

— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

— [illegible]
[illegible]
[illegible]

d. 11 Xbr. [illegible] i [illegible]. [illegible]

— Igaaer med Albeck [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] for at [illegible]
sig, og saa jeg [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: jeg decouvrerede det, det kom mig ind, som
jeg bemærkede, at jeg [illegible] [illegible] for at, af [illegible]
[illegible] jeg det, men gik forbi, og sagde intet ord
derom.

— Jeg gik [illegible] [illegible] og i [illegible] var [illegible]
[illegible], men en Side var [illegible] [illegible],
en gang. det gik jeg en Siden, [illegible] mig
intet [illegible] gaa i [illegible] [illegible].

— [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] mig
som [illegible] [illegible] [illegible] af [illegible] [illegible]:
[illegible] [illegible] det [illegible].

Herr Anthon af Johan Grill och

1744 d. 20 Jan: bekommit assignat på Herr Balairet i Haag ——— 500
som betallat wexel 42 1/2 a 3/4 —

til contribution — — — 640 d.

til Celsingens Markgud — — 327 —

d. 30 maj 1744 Utlagt i London 15 Pund, 15 Schillingar a 49 3/4 ——— 684 ~~771~~

d. 27 Julij 1744 af Joh: Spieker bo[...] hämtat Sterling ec [...] til 49 1/4 — — 2715 — ~~2640~~ —

Sum. 6586.

d. 11 Octob. 5 P. 5 Sh: a 46. — — 241 1/2

Grött af Hultman ~~af Petter Hultman~~ zetler

for Joh: Spiecker i London

Muilman & Sons, n:13.

1743 d. $\frac{2}{13}$ Sept, uttog florin — 500.

—— $\frac{12}{10}$ Novemb: ditto — 500.

1744 d. 21 dec: utaf hs mackei
i London 60 fund Stroe
Cihmo ... 46 Oza f. N. 2760.

man & Sons, ... Francis Jennings

pttog florin —

mb: ...f —

f hps macker

60 ... ...

46 ... f. N. 27...

veritatis seu virgines hujus generis turpe ducunt ve-
num dari, se tam pretiosas et charas cultoribus suis aesti-
mant, ut ~~aegre~~ indigne ferant, si quis licitatur, magis
si eas emptum venit ~~a vult~~; ~~ita suis amato-~~ cultoribus
~~ribus~~; caeteris, qui ~~turba sunt~~ qui illas pro vili
habent, movent supercilia. Quare ne ab illis
sub censum, et ab his in contemptum cadant,
~~amatoribus~~ ~~cultoribus~~ se gratis offerre malunt. Ego
qui sum illarum famulus, non ausim non
iis morem gerere, ne famulitio priver.

Mencke

Germani

1744

iks-Bibliotheke
STOCKHOLM.
Hand-skrifter.
Biogr.
№